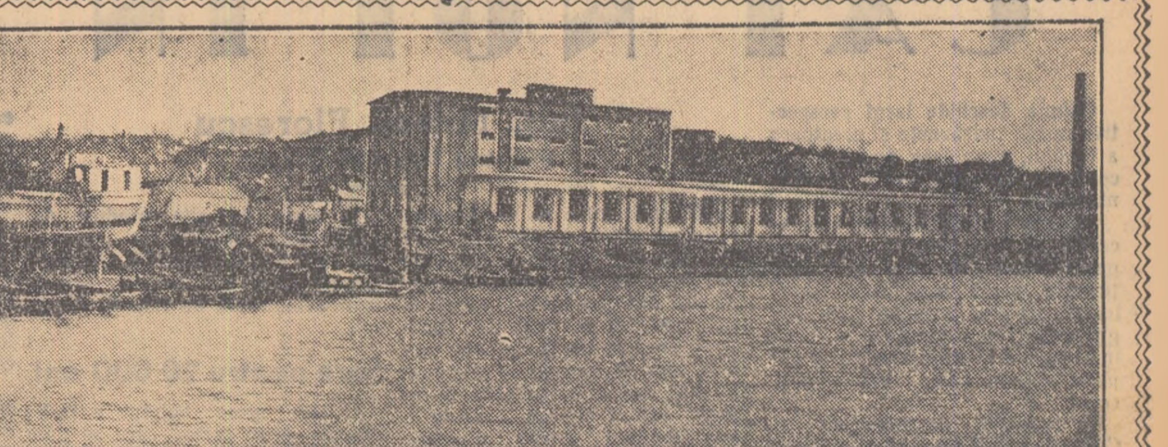
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2100 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 1 februarie 1956

★

La Tulcea, o fabrică nouă de conserve de pește, a cărei construcție abia s-a terminat, a început nu de mult să producă.

Foto: AGERPRES

★

MAREA RĂSPUNDERE A PROPAGANDISTULUI

In organizațiile U.T.M. se desfășoară în prezent studierea documentelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Sub îndrumarea comitetelor regionale de partid, comitetele regionale U.T.M. București, Bacău, Craiova și altele au luat din timp o serie de măsuri practice pentru dezbaterea documentelor Congresului în rîndurile activiștilor U.T.M. și apoi a colectivelor de muncă. In unele întreprinderi și unități socialiste din agricultură, la discutarea sarcinilor din cel de-al doilea plan cincinal au fost luate noi angajamente în producție, pornite noi inițiative valoroase. Sarcina este acum ca documentele Congresului să pătrundă cît mai adînc în mase, să fie studiate și însușite de către toți utemiștii și tinerii.

O deosebită importanță are studierea documentelor Congresului de către cadre, de către activiștii U.T.M. Congresul partidului a pus în fața Uniunii Tineretului Muncitor sarcina de a ridica nivelul muncii de educație marxist-leninistă a tineretului, de a înlătura deficiențele serioase existente în educarea politică și morală a tineretului muncitoresc, sătesc și studios. Partidul ne învață să cultivăm în rîndurile tinerilor tradițiile eroice ale luptei revoluționare dusă de comuniști și uteciști, să învățăm pe tineri să fie devotați partidului și poporului, să înfrunte cu curaj orice piedici și greutăți, să fie neiertători față de dușmani și plini de abnegație în îndeplinirea sarcinilor încredințate. Insușirea profundă de către activiști a documentelor Congresului îi va ajuta să înțeleagă mai bine însemnătatea muncii de educație comunistă a tineretului, să devină ei înșiși propagandiștii cei mai activi în masele de tineret, ai hotărîrilor de însemnătate istorică ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R.

O mare însemnătate în popularizarea și însușirea hotărîrilor Congresului o au propagandiștii, numeroșii conducători ai cercurilor și seminariilor din învățămîntul politic U.T.M. Ei sînt chemați să ajute pe cursanți să înțeleagă întreaga măreție a programului trasat de partid, să înțeleagă și mai bine rolul conducător al partidului clasei muncitoare al cărui țel suprem este bunăstarea și fericirea celor ce muncesc. Propagandistul este chemat să-i insuflețească pe tineri astfel ca, în întreaga lor viață, să învețe de la comuniști, să urmeze exemplul lor de bărbăție, dîrzenie, dragoste de muncă. La majoritatea propagandiștilor U.T.M. există dorința vie de a îndeplini sarcinile noi ce le revin, de a-și ridica nivelul muncii. In scrisori trimise redacției, cerînd unele sfaturi, ei pun numeroase întrebări de acest fel: „Cum să muncim mai bine?", „Cum să muncim pentru ca hotărîrile Congresului să fie înțelese cît mai bine de tineri, astfel ca însușirea lor să poată duce la rezultate practice imediate pe locul nostru de muncă?" Întrebări îndreptățite. De felul cum fiecare propagandist găsește răspunsul la aceste întrebări, depinde în mare măsură calitatea activității în cercuri și seminarii.

Principalul în propagandă este conținutul ei bogat de idei. In cercul sau seminarul pe care-l conduce, propagandistul trebuie să ajute pe cursanți să rețină principalul, să înțeleagă cît mai clar esențialul din politica partidului, sarcinile importante trasate de partid pentru întărirea statului nostru democrat-popular, pentru dezvoltarea continuă a economiei și culturii. Înțelegerea de către fiecare cursant a acestor probleme va duce la o înaltă calitate a seminariilor.

Propaganda noastră trebuie să fie clară, atrăgătoare, eficace. Este bun acel propagandist care știe să îmbine tezele teoretice cu faptele, cu exemplele concrete de pe locul de muncă. A da seminarului un caracter concret, folosind fapte semnificative, din viață, tocmai în aceasta constă forța propagandei. Astfel, se știe că locul principal în documentele Congresului partidului îl ocupă problemele economice, sarcinile privitoare la cel de-al doilea plan cincinal. Urmărind însușirea problemelor generale, propagandistul nu se poate opri numai aici. In același timp, el va atrage cu pricepere atenția cursanților asupra problemelor concrete ale întreprinderii sau ale unității socialiste din agricultură, unde el își desfășoară activitatea. Să luăm, de pildă, un cerc de la o uzină constructoare de mașini. La seminarul despre sarcinile în cel de-al doilea plan cincinal, propagandistul va insista între altele asupra problemelor generale privitoare la dezvoltarea industriei constructoare de mașini din țara noastră, asupra problemelor concrete ce stau în fața întreprinderii respective, în fața tineretului din întreprindere în vederea îndeplinirii planului. A face astfel înseamnă a trezi și mai mult interesul tineretului față de problemele economice, a-i întări și mai mult convingerea că el ocupă un loc important în marea armată a constructorilor socialismului, că el are îndatoriri directe pentru o mai bună calificare, pentru însușirea tehnicii înaintate. In directivele partidului privitoare la cel de-al doilea plan cincinal există probleme importante, legate de introducerea și folosirea tehnicii noi. Propagandistul trebuie să știe să trezească interesul și dragostea tineretului față de tehnică, față de însușirea tehnicii noi, față de aplicarea metodelor bune, verificate de practică. Ce contribuție uriașă ar putea aduce tineretul la îndeplinirea și depășirea planului de producție, dacă în fiecare întreprindere, în fiecare loc de muncă, toți tinerii ar cunoaște și aplica metodele avansate ale fruntașilor, dacă toți tinerii ar lupta pentru o înaltă calificare! Propagandistul poate contribui în mare măsură la aceasta.

Propagandistul este străin de tendințele de paradă. Propaganda noastră este puternică și eficace tocmai pentru că ea exprimă adevărul, că nu ocolește greutățile și lipsurile. Nu poate fi bun propagandist acela care în cercul sau seminarul pe care-l conduce va insista numai asupra succeselor. A vorbi cu încîntare numai despre succese înseamnă a duce la automulțumire. Dimpotrivă, propagandistul este dator să atragă atenția nu numai asupra succeselor, dar și asupra sarcinilor neîndeplinite, asupra lipsurilor caracteristice pe locul de muncă respectiv și în acest fel să mobilizeze tineretul la lichidarea cauzelor care determină aceste lipsuri, la o contribuție mai activă a tinerilor la ridicarea întreprinderii, a șantierului, a minei, stațiunii de mașini și tractoare, gospodăriei de stat, gospodăriei colective, întovărășirii etc. la nivelul celor fruntașe.

Răspîndirea largă a documentelor Congresului în rîndurile utemiștilor și în masa tineretului muncitor și studios este o sarcină de cea mai mare răspundere a tuturor organelor și organizațiilor U.T.M. Prin seminariile cu activiștii, cu tinerii din organizațiile de bază U.T.M., prin buna pregătire a propagandiștilor în acest scop, intensificînd propaganda prin conferințe și antrenînd utemiștii la o agitație vie și atrăgătoare pentru popularizarea hotărîrilor Congresului, noi putem determina o întărire a muncii politice, a educației marxist-leniniste a tineretului muncitor și studios. Există condiții ca aceste sarcini să poată fi îndeplinite cu succes, ca, pe baza însușirii temeinice a documentelor Congresului partidului, să obținem un nou avînt în întreaga muncă de educație comunistă a tinerei generații.

Scînteia tineretului

Pentru om și sănătatea lui

A trecut de mult timpul lecuirii bolilor cu descîntece și fierturi din buruieni. Alături de cămine culturale și biblioteci, în satele patriei noastre și-au făcut loc spitale, dispensare și policlinici. Increderea oamenilor în medicină și în medici a crescut mult.

Pentru apărarea sănătății oamenilor muncii, statul nostru democrat-popular manifestă o grijă deosebită. Iată cîteva fapte grăitoare:

SPITALE NOI

Nu de mult, raionul Gurahonț din regiunea Oradea s-a îmbogățit cu o nouă instituție: un spital. Clădirea luminoasă înzestrată cu utilaj modern — printre care un aparat Roentgen nou — mobilată îngrijit, oferă condiții optime de tratament.

In multe comune asistența medicală nu mai este o problemă dificilă. Numărul spitalelor de circumscripție a crescut simțitor. Comuna Sîntana, raionul Criș, deși este un puternic centru agricol, nu avea spital. De curînd, în Sîntana a început să funcționeze un spital de circumscripție bine utilat.

Țăranii muncitori din comuna Furculești, raionul Vida, au primit cu mult entuziasm propunerea de a se construi un spital prin autoimpunere. Și astfel au pornit la construirea unui spital destul de mare pentru comuna lor. Ministerul Sănătății a sprijinit în mod concret această acțiune a lor, astfel că spitalul a fost de curînd terminat. La cele patru secții ale spitalului, țăranii muncitori din Furculești vin să-și lecuiască bolile în mod științific, cu vitamine sau penicilină.

PENTRU MAMĂ ȘI COPIL

Despre lipsa de grijă a regimurilor trecute pentru copil se pot spune multe. „Fabricile de îngeri" erau o expresie vie a acestei lipse de griji. Azilele își căpătaseră această denumire datorită numărului mare de copii care mureau.

Regimul nostru a creat o largă rețea de creșe și cămine, case ale copilului etc. Mortalitatea infantilă a scăzut simțitor. Policlinicile, dispensarele, spitalele de copii veghează ca sănătatea copiilor să nu mai fie amenințată. La Galați, la Cîmpulung Muscel etc., casa copilului oferă micuților un cămin plăcut și o educație corespunzătoare.

Secții noi de pediatrie au luat ființă pe lîngă spitalele din Vaslui, Galați, Bîrlad, Săveni. La Sighet s-a construit un spital de copii, la Giurgiu s-a deschis o nouă policlinică.

STAȚIONARE MEDICO-SANITARE LA LOCUL DE MUNCĂ

Regimul democrat-popular a înregistrat realizări deosebit de mari în domeniul asistenței sanitare la locul de muncă. Pe Valea Jiului, la Petrila și Lonea, de curînd au început să funcționeze staționare medicale. Petroliștii de pe Valea Prahovei se mîndresc cu cele două mari spitale: unul la Ploești și altul la Băicoi. Și în cele mai îndepărtate locuri de muncă, chiar și în inima munților, asistența medicală este prezentă peste tot unde este necesar.

E. ȘERBANESCU

— Deschide gurița la tanti, că-ți dă o bomboană!

Țara se pregătește de ALEGERI

A treia oară candidată

Intr-una din zilele trecute, țăranii muncitori și întovărășiți din comuna Armășești, raionul Urziceni, s-au adunat în sala căminului cultural pentru a-și propune candidatul lor în alegerile de deputați în sfaturile populare, în circumscripția electorală regională nr. 26.

Cînd zarva și freamătul sălii se mai domoli, s-a ridicat un om pe care mulți țărani îl cunoșteau: tov. Eugen Drăgoiescu activist al comitetului raional de partid. Oamenii îl respectă pentru munca neobosită, așa că vorba lui a fost ascultată cum se cuvine de tineri, și vîrstnici.

A vorbit tov. Drăgoiescu frumos și pe înțeles despre tot ce înseamnă pentru viața satelor deputații ce vor fi aleși la 11 martie. După ce s-a ales un prezidiu, s-a trecut la propuneri. Și-a făcut atunci loc un om cu părul alb: tov. Anegroaiei Constantin, profesor la Școala profesională de plante alimentare din comună.

— Avem o comună — a început el — în care ți-e drag să trăiești.

La cîte din acțiuni nu ne-a mobilizat tovarășa Tereza Rădulescu, deputata noastră comunală. O cunoaștem cu toții pe profesoara fiilor noștri. Ea și-a petrecut aproape jumătate din viață aici în comună. A fost pînă acum de două ori aleasă deputată. Roadele muncii desfășurate de ea le vedem limpede. Pentru aceste realizări și cu nădejdea sigură a realizărilor viitoare, eu, tovarăși, o propun pentru a treia oară candidată.

Țăranii muncitori din sat, întovărășiți sau individuali au aplaudat cu căldură propunerea făcută. Tov. Oprea Marin, directorul fermei legumicole, a susținut propunerea, întărită apoi de cele spuse și de alți oameni: tov Petre Ștefan, directorul școlii profesionale, Dumitru Niculae din circumscripția deputatei, Elena Matache, referentă la spitalul din sat și alți cetățeni din comună.

Cînd seara a întunecat ferestrele căminului, în unanimitate, țăranii muncitori, întovărășiți și individuali din comuna Armășești au hotărît să treacă pe lista de candidați ai Frontului Democrației Populare în circumscripția electorală regională nr. 26 pe învățătoarea Tereza Rădulescu.

GH. PIETRARU

La o casă a alegătorului

SUCEAVA: (de la corespondentul nostru). — Seara a venit și odată cu ea fulgi mari au pornit să cadă scînteind vesel în lumina albă a felinarelor. Aci, la capătul dinspre nord al țării, viscolul bate mai puternic. Dar oamenii s-au obișnuit și cu asprimea lui și cu șuierul său sălbatic. Pe o astfel de vreme este plăcut să stai în casă, la gura sobei, să asculți radioul sau să depeni amintiri. In orașul nostru însă, tinerii, vîrstnici și chiar din acei cu nepoței și-au făcut un obicei să se adune la „casa alegătorului" nr. 1. Aci, ei schimbă saluturi prietenești, impresii, ascultă la radio noutăți din țară, muzică de Mozart, sau înregistrări de la adunările în care oamenii muncii își propun candidații pentru alegerile de deputați în sfaturile populare.

Cîteodată se dezbat în colectiv materiale privitoare la alegeri. In alte seri se prezintă conferințe scurte despre realizările regimului democrat-popular, despre alegerile de azi și „alegerile" din timpul regimului burghezo-moșieresc.

Programul „casei alegătorului" este variat. De multe ori la „casa alegătorului" se organizează seri culturale. Intr-una din aceste seri s-a prezentat recenzia cărții „Bărăganul", după care echipa artistică a liceului de băieți a oferit un frumos program artistic inspirat de problema alegerilor.

Activitatea bogată care se desfășoară la „casa alegătorului" nr. 1 din Suceava se datorește muncii colectivului de conducere care și-a împărțit sarcinile pe fiecare membru în parte. In fiecare zi, un membru al colectivului de conducere răspunde de desfășurarea întregii activități. De dimineață și pînă seara „casa alegătorului" este deschisă. Cetățenii orașului Suceava au posibilitatea ca și în timpul zilei să viziteze „casa alegătorului", să citească broșuri sau să privească numeroasele foto-montaje care înfățișează realizări însemnate din regiunea Suceava obținute în anii puterii populare. Utemista Uliciug Elena și alți membri din colectivul de conducere al „casei alegătorului" sînt totodată și buni agitatori. Ei explică vizitatorilor unele probleme în legătură cu desfășurarea alegerilor de deputați în sfaturile populare.

Candidații siderurgiști de la Hunedoara

In cadrul unor mari adunări populare, oamenii muncii din întreaga țară continuă să propună candidați ai Frontului Democrației Populare în alegerile de deputați în sfaturile populare de la 11 martie.

La Hunedoara, siderurgiștii Combinatului „Gh. Gheorghiu-Dej" au propus printre alții drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală orășenească nr. 16 — Hunedoara, pe prim-topitorul oțelar Valer Lăbuneț. Brigada lui Valer Lăbuneț a dat în cursul anului trecut mii de tone de oțel peste plan, iar în primele 28 de zile ale acestei luni oțelarii din brigada sa au elaborat 24 șarje rapide, dînd astfel cu 28 la sută mai mult oțel peste plan.

Prim-topitorul oțelar Aurel Stanciu a fost propus drept candidat în circumscripția electorală orășenească nr. 13 Hunedoara. Brigada de oțelari condusă de Aurel Stanciu a elaborat în primele 29 de zile ale lunii ianuarie 17 șarje rapide de oțel depășind graficul de producție cu 16,4 la sută.

In circumscripția electorală orășenească nr. 25 Hunedoara, siderurgiștii l-au propus drept candidat al F.D.P. pe prim-furnalistul Ștefan Cazan, șef de echipă la furnalul nr. 6, cel mai mare furnal al țării. Echipa lui Ștefan Cazan a dat în primele 29 de zile ale acestei luni cu 5,22 la sută mai multă fontă peste prevederile planului.

Peste 800.000 bucureșteni înscriși pînă acum pe listele electorale

In Capitală, pregătirile pentru alegerea deputaților în sfaturile populare sînt în plină desfășurare. Peste 800.000 de bucureșteni au fost înscriși pînă acum în listele de alegători. Pînă la 4 februarie vor fi terminate lucrările de întocmire a listelor de alegători. Pentru a înlesni cercetarea acestor liste de către cetățeni, Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei a hotărît să înființeze în diferite cartiere ale orașului 85 centre unde vor fi afișate listele. Actualmente se lucrează la editarea unor publicații — care vor fi afișate în ziua de 3 februarie — spre a îndruma pe cetățeni la centrul unde se găsește lista pe care au fost înscriși.

De asemenea, în Capitală au fost terminate lucrările de împărțire a teritoriului orașului, al raioanelor și al comunelor subordonate, pe secții de votare. In ziua de 11 martie vor funcționa în București 455 secții de votare. In afară de secțiile din cartiere vor funcționa secții de votare pe lîngă spitale, maternități, sanatorii, unități militare, case de invalizi etc. care au cel puțin 50 de alegători. De asemenea, va fi organizată o secție de votare și în Gara de Nord pentru a da posibilitate cetățenilor din provincie aflați în trecere prin București să-și exercite dreptul de vot.

Astă seară premieră:

ANSAMBLUL ȚIGĂNESC

Însemnări

Pe scena unui teatru — pe care un negustor de artă îl numise cîndva „Alhambra" — au apărut astă seară altfel de actori decît obișnuiții interpreți ai operetelor lui Strauss sau ai dramelor lui Schiller. Artiștii ce cîntă și dansează cu pasiune puteau fi întîlniți cu cîteva ore înainte vînzînd flori în piața 28 martie sau spoind pereții vreunui imobil. Seara, au pus deoparte coșurile cu flori, și-au curățat hainele de var și în lumina reflectoarelor, în fața unei săli arhipline, au pășit emoționați pe scenă. Afișele anunțau o premieră neobișnuită — spectacolul ansamblului țigănesc din raionul Tudor Vladimirescu.

Este o premieră neobișnuită — neobișnuită cînd ne gîndim la trecut, normală cînd ne gîndim la prezent. Căldărari, lustragii, florărese, coșari, zugravi și spoitori — oameni care odinioară hoinăreau cu șatrele prin toate fundurile de țară — au pășit pe scena unui mare teatru și-și cîntă bucuria. Privirea lor nu mai are nimic din tristețea țiganului nomad ce-și jeluia pe strune amarul. Spectacolul poartă titlul „Ce-o să fie?". Intrebarea a sălășluit întotdeauna pe buzele acestor oameni cu fețe arămii și haine ponosite. Ce-o să fie? — se întrebau atunci cînd un general ajuns dictator i-a deportat în lagăre. Ce-o să fie? — se întrebau la fiece gest al reprezentanților unei autorități corupte și asupritoare, chiar dacă această autoritate era întruchipată de un sergent de poliție. In anii aceia ce uitarea nu va reuși să-l alunge din memorie, neliniștea pusese stăpînire pe toată ființa lor, le întunecase privirea, le cuibărise tristețea în suflet.

Astăzi, țiganii știu „ce-o să fie" mîine. Insăși prezența lor pe scenă o dovedește. Comparațiile cu trecutul sînt inutile. Este suficient — ca să utilizez o formulare devenită poate banală, perfect valabilă — să te uiți în ochii scînteietori de bucurie ai Petruței Nicolae sau ai Zamfirei Drăgușin pentru a înțelege tot ceea ce este de înțeles.

S-au unit două echipe artistice de amatori și s-a născut ansamblul țigănesc. 50 de țigani — unii și-au făcut ucenicia artistică la căminul „Leonte Filipescu" din Dudești-Cioplea, alții în echipa cooperativei „Munca nouă" — au repetat cu răbdare, zile și nopți, repertoriul. Ce altă unitate de măsură a transformărilor petrecute în viața acestor oameni trebuie căutată?

Două ore pe scenă a apărut cartierul țigănesc cu tot ceea ce-i dăruiește farmecul. Bucuria din gesturi și fraze n-avea nimic teatral; totul era simțit, neprefăcut, pornit din adîncul unor inimi fierbinți. Cîntecul și-a găsit interpreți cu sensibilitate, iar dansatorii au dovedit — ca să folosesc o expresie recepționată în timpul spectacolului — temperament vulcanic. Poate uneori realizarea artistică nu era desăvîrșită. Dar nu aceasta era important.

Valoarea spectacolului își găsește o altă proveniență. Este faptul că Bucureștiul trăiește zilele cînd se văd afișe care anunță: premieră-ansamblul țigănesc.

Trăim zilele cînd cuvîntul OM își dezvăluie toată frumusețea...

E. OBERST

FRUNTAȘI ÎN NOUL CINCINAL

La drum pe orice vreme

După un amurg scurt, seara se lăsă grabnic. In curtea Intreprinderii pentru aprovizionarea muncitorilor forestieri din Orșova, șoferul utemist Alexandru Liubici, nu se încumeta să plece. Și-a adus de la gară camionul de mai bine de două ore și acum încă se mai învîrtea în jurul lui. Ba intra în cabină, ba se uita la motor. Intr-un tîrziu întunericul și frigul îl răzbiră...

„Bună marcă „ZIS-ul ăsta" — gîndea în sinea sa șoferul. Și pentru a-și întări mulțumirea mai apasă odată pe clacson. Plecă apoi împăcat spre casă.

De atunci au trecut multe luni. Camionul condus de utemistul Liubici încărcat cu mărfuri pentru muncitorii forestieri străbate drumurile, înfruntă ploile și noroaiele. Cînd nici nu gîndești, magazinele din Drencova, Topleț, Băile Herculane și altele sînt aprovizionate cu mărfuri noi.

Luna ianuarie 1956. Una din primele zile ale cincinalului. Dinspre Dunăre adia un vînt călduț, furișîndu-se pe străzile orașului Orșova. Cerul vestea ploaie. Și într-adevăr, îndată de sus se porni o ploaie măruntă, mai întîi în stropi rari apoi tot mai mici și mai deși...

— Mai sînt cîteva lăzi de conserve pe care trebuie să le punem în camion pentru Drencova — se adresă lui Liubici, magazinerul. Acesta nu-i răspunse imediat. Ploua cu găleata.

Intr-un tîrziu, vocea șoferului se făcu auzită.

— Desigur, plec, sînt doar așteptat de muncitori să le aduc alimente. De altfel și planul meu de lucru prevede îndeplinirea acestui transport pe ziua de azi. Oamenii s-au întors din concediu și vor urca la pădure. Nu se poate să nu aibă alimentele la timp...

— Doar nu s-o prăpădi lumea dacă nu ajungi astăzi — îi zise într-o doară lui Liubici, Gheorghe, ajutorul magazinerului.

Abia perceptibil, după multă cumpănă Liubici vorbi ca pentru sine: „o să fiu atent, o să micșorez viteza și sigur că voi ajunge!".

Drumul era foarte anevoios. Roțile camionului patinau în noroi. Motorul duduia. Cîteva urcușuri au fost totuși trecute cu bine. Treptat, treptat, întunericul se făcuse simțit. Din cei peste o sută de kilometri cîți erau pînă la destinație, parcursese circa 70. Deodată, camionul se opri brusc. Motorul funcționa, dar roțile patinau. Pămîntul era prea moale ca ele să poată prinde.

Au trecut 10 minute și situația se menținea aceeași. Liubici sări din cabină. Incercă cu mîinile adîncimea noroiului. Situația era destul de grea. Cam la o sută de metri, găsi o grămadă de pietre. Un zîmbet, ca o licărire de lumină, îi apăru pe față. In fugă se întoarse la camion de unde luă o ladă. Făcu de mai multe ori naveta de la camion pînă la grămada cu pietre. Cu perseverența de care dă totdeauna dovadă, a scos-o și de data aceasta la capăt...

Ceasornicul de pe tablou arăta orele 19. Mai avea de străbătut doar trei kilometri. La poalele unui deal trase încăodată de schimbătorul de viteză. Motorul dudui și coama fu trecută. In depărtare se vedeau luminile Drencovei.

Motorul dudui de cîteva ori mai puternic, apoi zgomotul se stinse de odată. Pe fața obosită a șoferului se iviră din nou zîmbete. Impreună cu magazinerul de la Drencova și cu delegații muncitorilor, se făcu distribuirea mărfurilor.

Munca și strădaniile șoferului Liubici nu au rămas zadarnice. In cadrul întreprinderii gazeta de perete îl cinstește cu articole în care se vorbește despre interesul și dragostea pe care o depune pentru aprovizionarea muncitorilor forestieri și frumoasele economii obținute lunar la combustibil. In mai multe rînduri — de asemenea — a fost premiat.

Ceea ce îl mulțumește mai mult pe Liubici, este faptul că pînă la 10 ianuarie a reușit să parcurgă 100.000 km. fără reparații capitale intrînd astfel în rîndurile sutamiiștilor. Desigur că și de acum înainte, utemistul Alexandru Liubici va realiza noi și importante succese în muncă.

Corespondent
A. ION

Lucrările plenarei C. C. S.

Marți au continuat lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

La discuții, pe marginea raportului prezentat în prima zi a plenarei de către tovarășul Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., au luat parte numeroși activiști sindicali, conducători ai ministerelor, fruntași în producție, care au făcut observații critice și propuneri prețioase în vederea îmbunătățirii activității organizațiilor sindicale.

Plenara a adoptat o hotărîre prin care aprobă raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Apostol.

Tov. Stelian Moraru, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. a prezentat raportul cu privire la executarea bugetului mișcării sindicale pe anul 1955, și proiectul de buget pe anul 1956.

Raportul privind executarea bugetului Asigurărilor Sociale de Stat pe anul 1955, și proiectul de buget pe anul 1956 a fost prezentat de tov. Liuba Chișinevschi, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Lucrările plenarei se încheie astăzi.

(Agerpres)

Aniversarea marilor figuri ale culturii universale

Și anul acesta vor fi sărbătorite în țara noastră marile figuri ale culturii universale, aniversări propuse de Consiliul Mondial al Păcii în scopul cunoașterii de către masele largi populare din toate țările a patrimoniului comun de cultură și civilizație pe care îl au de apărat împreună și de îmbogățit într-o lume de pace și colaborare prietenească.

In primul semestru al anului se vor organiza aniversările lui Benjamin Franklin, fizician, filozof și publicist american, de la a cărui naștere se împlinesc anul acesta 250 de ani; W. A. Mozart, compozitor austriac, de la a cărui naștere s-au împlinit 200 de ani; scriitorului rus F. Dostoievski, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la moartea sa; poetului german H. Heine de la a cărui moarte se împlinesc 100 de ani; savanților francezi Pierre și Marie Curie, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la moartea lui Pierre Curie, și marelui dramaturg norvegian H. Ibsen, cu prilejul semicentenarului morții sale.

In al doilea semestru al anului vor fi aniversați pictorul olandez Rembrandt, cu prilejul împlinirii a 350 de ani de la nașterea sa, scriitorul irlandez G. B. Shaw, cu prilejul centenarului nașterii sale, pictorul japonez Toyo Oda, de la a cărui moarte s-au împlinit 450 de ani și poetul indian Kalidasa.

In București și în alte orașe ale țării vor fi organizate ședințe festive, conferințe publice, simpozioane, expuneri în cadrul caselor de cultură, cluburilor, bibliotecilor, programe radiodifuzate etc. despre viața și opera acestor mari personalități.

Academia R.P.R. va organiza ședințe comemorative în cadrul cărora se vor face comunicări.

Se vor organiza prelegeri în universități și institute de învățămînt superior pentru comemorarea lui Franklin. In cadrul facultăților de fizică vor fi prezentate expuneri asupra vieții și operei marilor fizicieni francezi Pierre și Marie Curie. La Institutul „Maxim Gorki" și la facultățile de filologie în țară vor avea loc expuneri despre Dostoievski. ESPLA va tipări un studiu critico-biografic despre Dostoievski.

Pentru comemorarea lui Ibsen vor fi ținute la teatre conferințe despre opera marelui scriitor norvegian. Teatrul „C. Nottara" din București prezintă piesa „Nora" de Ibsen.

Rembrandt va fi comemorat în cadrul unei ședințe festive ținută la București și prin conferințe publice ce vor avea loc în diferite orașe.

Cu mare amploare se sărbătorește bicentenarul nașterii lui W. A. Mozart.

Tineri, înscrieți-vă în școlile pentru mineri!

Ministerul Industriei Cărbunelui organizează în toate centrele miniere din țară școli pentru mineri în vederea pregătirii de cadre cu o înaltă calificare.

La aceste școli vor funcționa cursuri care pregătesc mineri și ajutori de mineri, fiecare cu o durată de un an. La cursurile de ajutori de mineri se pot înscrie tineri necalificați care au fost angajați de întreprinderile miniere, iar la cursurile de mineri vor fi încadrați actualii ajutori de mineri, precum și viitorii absolvenți ai cursului de ajutori de mineri. Cunoștințele teoretice primite în cursul unei zile din săptămînă vor fi îmbinate cu munca practică efectuată în restul timpului în subteran. Viitorii mineri și ajutori de mineri vor lucra sub directa îndrumare a fruntașilor în producție din mine.

Pe timpul cît lucrează în producție, elevii vor primi salariul corespunzător pentru munca prestată, iar elevii cu familii, care nu locuiesc în cămin, vor primi întregul salariu de bază de la întreprinderile unde lucrează.

Pe toată durata școlarizării, elevilor li se vor asigura în mod gratuit cazarea, masa și materialele didactice necesare.

Asemenea școli de calificare se vor deschide în 21 de centre miniere din țară, printre care în toate localitățile carbonifere din Valea Jiului, la Comănești, regiunea Bacău, Filipeștii de Pădure și Doicești, regiunea Ploești, Anina, regiunea Timișoara, Căpeni, Regiunea Autonomă Maghiară, precum și la întreprinderile miniere „Iozsa Bella", „Petre Gheorghe", „7 Noiembrie", din regiunea Baia Mare, la Teliuc, Ghelar, regiunea Timișoara și în alte localități.

CĂI NOI ÎN CHIMIE

Ing. Mihail Florescu
ministrul Industriei Chimice

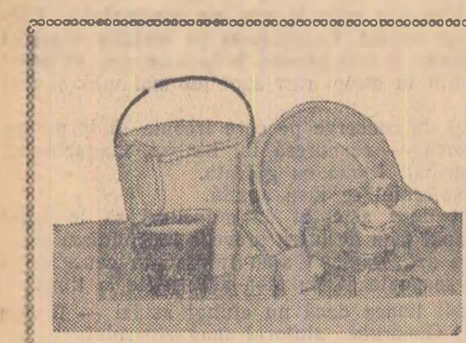
Chimia deschide largi perspective minții îndrăznețe și creatoare a omului, cîmp larg de activitate cercetătorilor, inginerilor și tehnicienilor.

Minunată și pasionantă este această meserie, bazată pe inteligență și spirit de observație, care țintește mereu noul, care transformă materia asemeni unei baghete magice, o înnobilează, îi dă însușiri noi și utile omului, o supune voinței sale, necesităților sale.

În raportul de activitate al C.C. al P.M.R., pe care tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej l-a expus la Congres, se arată că în țara noastră există toate condițiile pentru dezvoltarea industriei chimice și în primul rînd o puternică bază de materii prime.

Țițeiul concurează cărbunele

În primul rînd este vorba de țiței — azi cea mai importantă materie primă a industriei chimice. Trebuie să vă spun, informativ, că industria chimică a început să se dezvolte puternic în secolul trecut, în Germania, și ea a pornit pe bază de cărbune. Aproape 100 de ani industria chimică s-a dezvoltat pe această bază. În ultimii 10—20 de ani, a avut loc însă o deplasare a dezvoltării industriei chimice spre țiței, deplasare care a fost determinată de faptul că țițeiul reprezintă o materie primă mai ieftină decît cărbunele. Îndeosebi investițiile necesare pentru industria chimică pe bază de țiței sînt cu mult mai mici decît cele pentru industria chimică pe bază de cărbune. În același timp, țițeiul oferă posibilități mult mai mari decît cărbunele pentru obținerea unor produse mai numeroase, mai variate, în număr de peste 7.000.

Porțelan? Metal? Nu, produse din gaze petrolifere.

Ceea ce mai este important de știut e faptul că rezervele de țiței cunoscute astăzi asigură pentru o perioadă îndelungată dezvoltarea industriei chimice.

Vă este cunoscut faptul că burghezia și îndeosebi trusturile care exploatau zăcămintele de țiței ale Romîniei cîntau la diverse epoci sfîrșitul rezervelor petrolifere din țara noastră. Îmi amintesc cum prin anii crizei, 1932—1933, trusturile au frînat dezvoltarea producției de țiței la noi pentru că aveau stocuri uriașe, îndeosebi în țările coloniale. Pe atunci — eram student — se ducea în țară o campanie de presă foarte puternică, pe tema că zăcămintele de țiței din Romînia merg spre lichidare.

Asemenea afirmații am auzit din nou cam prin anii 1946-1947, cînd trusturile internaționale au căutat să frîneze dezvoltarea industriei de țiței a țării noastre eliberate.

Din lucrările Congresului al II-lea al P.M.R. ați putut vedea că deși producția de țiței în 1955 a atins un nivel foarte ridicat, neatins în regimul burghezo-moșieresc, totuși rezervele cunoscute de țiței din R.P.R. sînt cu mult mai mari decît în trecut. Două noi regiuni petrolifere — putem spune chiar, fără să greșim, trei — s-au dezvoltat pe lîngă vechea regiune petroliferă prahoveană. În primul rînd, regiunea Moldovei, unde exploatările s-au extins și se extind foarte mult. În al doilea rînd, regiunea Pitești, unde s-au găsit zăcăminte foarte bogate. Aci au apărut în anii regimului de democrație populară adevărate păduri noi de sonde, care-și ridică zveltele turlele metalice spre cer. În al treilea rînd noua regiune petroliferă a Olteniei, abia la începutul exploatării petrolifere.

Iată deci o posibilitate uriașă ce stă la dispoziția dezvoltării industriei chimice și o asigură pe un timp foarte îndelungat cu rezerve de materie primă.

Gaz metan de puritate unică

O altă materie primă foarte importantă este gazul metan. Și aci, în trecut, deși se știa că subsolul patriei noastre e bogat în gaz metan, totuși exploatarea era foarte limitată. Dezvoltarea exploatării gazului metan a fost frînată îndeosebi de trusturile germane, de către „I. G. Farbenindustrie" care considera că industrializarea gazului metan din Romînia îi va crea un concurent de seamă. Pentru ca acest trust să obțină gazul metan trebuia să plece de la cărbune, în condiții tehnice grele, cu instalații extrem de costisitoare și foarte mari. Noi — în schimb — obținem acest gaz necesar industriei chimice cu un efort de investiții minim și cu instalații mult simplificate.

În această pagină redăm extrase din cuvîntul tov. Mihail Florescu la un recent simposion cu privire la perspectivele industriei chimice, ținut la Casa Ziariștilor din București.

Este suficient să vă spunem că putem obține amoniacul, care este unul din semifabricatele de bază necesar îngrășămintelor azotoase, din gaz metan, cu 50 la sută mai ieftin decît se poate obține pornind de la cărbune sau de la cocs. Rezervele de gaz metan sînt foarte importante și de lungă durată și pot asigura o bază temeinică pentru industria noastră chimică.

Gazul metan din podișul ardelean este de o puritate excepțională, de 99,98 la sută. Acel 0,2 la sută care rămîne nu este o materie care se găsește în mai toate gazele și care încurcă foarte mult viața chimiștilor — nu este sulful, ci este azotul, un gaz care nu ne îngreunează cu nimic în operațiile chimice.

O altă materie primă importantă este cărbunele. Intrarea în funcțiune a primei uzine cocsochimice din țara noastră, la Hunedoara, și dezvoltarea cocsochimiei va pune la dispoziția industriei chimice importante materii prime, îndeosebi pentru industria coloranților.

În Deltă

Vă sînt cunoscute noile posibilități care se deschid sectorului celulozei pe bază de stuf. Problema valorificării stufului este o problemă care în momentul de față și-a găsit căile de rezolvare.

Și în trecut s-a știut bine ce valorează stuful pentru industria de celuloză, fiindcă industria de celuloză pe bază de plante anuale datează de douăzeci și ceva de ani. În 1938, unele trusturi americane de celuloză au dat tîrcoale în Deltă pentru a pune mîna pe această bogăție uriașă. Izbucnirea războiului a împiedicat planurile lor. În schimb, au apărut în Deltă, în același scop, hitleriștii.

Trebuie să vă spun că în timpul regimului burghezo-moșieresc, deși o serie de trusturi internaționale au arătat un interes deosebit pentru această bogăție, nu s-a realizat nimic. Burghezia s-a dovedit aci tot atît de rău intenționată ca și în valorificarea multor altor bogății ale țării. Abia în anii regimului de democrație populară, după naționalizare, în urmă cu 6-7 ani, au pătruns în Deltă primele echipe de cercetători, ingineri, biologi, care au început să studieze stuful nostru, să creeze acele condițiuni care au făcut ca anul 1956 să fie anul deschiderii marilor lucrări din Deltă pentru exploatarea mecanizată a stufului.

O altă bogăție importantă este lemnul. Deși noi, chimiștii, ne opunem ca lemnul să treacă pe linia chimizării, considerînd că el este un produs de mare valoare pentru alte scopuri — cherestea, mobilă — totuși deșeurile din lemn sînt pentru industria chimică o materie primă deosebit de valoroasă. Cu ajutorul unor rășini sintetice, aceste deșeuri vor fi retransformate în plăci lemnoase de foarte mare valoare.

Directivele Congresului partidului stabilesc ca pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal să se realizeze o producție de 90.000 de tone de plăci aglomerate, în timp ce acum nu avem nici un kilogram. Desigur, sarcina nu va fi ușor de îndeplinit, însă va fi rezolvată. Plăcile aglomerate vor fi una din cele mai importante materii prime ale producției noastre de mobilă.

Deșeurile de lemn sînt foarte valoroase și pentru industria alcoolului și alte produse chimice. În momentul de față de această problemă se ocupă institutele noastre de cercetări.

O serie de alte produse de lemn cum sînt coaja de stejar sau molift, conurile de molift, servesc ca materie primă pentru industria de tananți vegetali.

Sare pentru 20.000 ani

O altă mare bogăție a țării noastre este sarea, care se găsește la noi în cantități uriașe. Acest cuvînt nu exprimă de loc o figură de stil. Zăcămintele noastre de sare, după unele socoteli, foarte apropiate de adevăr, se cifrează la sute de miliarde tone. Noi am făcut un mic calcul din care reiese că am putea fabrica întreaga producție mondială de sodă pe o perioadă de mai bine de 20.000 ani cu rezervele de sare cunoscute și delimitate.

Dar ceea ce este mai important și ceea ce face ca în țara noastră să existe condiții favorabile unei dezvoltări foarte puternice a industriei de produse sodice este faptul că avem zăcăminte de sare sub formă de mari masive. Actualmente putem intra în zăcămintele noastre de sare pe o nouă cale de exploatare, calea umedă, cu un preț de cost ce reprezintă doar 25 la sută din prețul de cost al sării exploatate pe cale minieră. Acei tovarăși care au trecut pe lîngă uzinele din Ocna Mureșului au putut vedea frumoase cîmpuri de sonde. Unii poate au crezut că e vorba de petrol. Cu aceste sonde se introduce în zăcămintele de sare apa Mureșului și se scoate sarea din adîncul zăcămîntului sub formă de saramură. De altfel, la noua uzină de sodă, în construcție, sarea va fi exploatată numai pe calea aceasta și probabil că pe viitor se va renunța la exploatarea sării prin minerit, o cale costisitoare și nu prea productivă.

Zăcămintele noastre de sare sînt de mare adîncime. La un zăcămînt care se explorează în momentul de față în regiunea Pitești, sondele au intrat pînă la 1.200 de metri în sare. Surpriza este foarte mare, pentru că noi nu ne-am închipuit că zăcămîntul este atît de adînc și au trebuit schimbate instalațiile de foraj ca să ajungem în talpa zăcămîntului. Asemenea zăcăminte uriașe mai există în alte numeroase puncte ale țării.

Oriunde înțepi pămîntul cu o sondă...

Avem minereuri neferoase, pirite cuprifere, minereuri care conțin sulf, minereuri pe bază de plumb, de zinc. Există foarte multe minereuri nemetalifere; de exemplu ghipsul, materie primă pentru fabricarea acidului sulfuric, caolinul etc. În ultima vreme s-au identificat o serie de nisipuri foarte interesante, nisipurile glauconitice, care conțin nenumărate substanțe foarte importante pentru industria chimică. Aproape toată Dobrogea este așezată pe asemenea zăcăminte de nisip, care conțin multe elemente nemetalifere.

IN JURUL NOILOR COMBINATE CHIMICE APAR TINERE ORAȘE. Aspect din orașul Victoria, de lîngă Combinatul chimic „I. V. Stalin".

Vedeți deci cît de bogată este baza de materii prime. Departe de noi să pretindem că am reușit să cunoaștem această bază în întregime. În fiecare an alte și alte rezerve sînt scoase la suprafață. Rareori se întîmplă, pe orice meleag al patriei noastre, să înțepăm undeva cu o sondă și să nu dăm peste ceva util. Sau dacă acel ceva nu este util imediat, intră în rezerva mare a bogățiilor noastre naturale și odată cu dezvoltarea noastră economică continuă, cu creșterea posibilităților de investiții, toate aceste bogății vor fi fără îndoială valorificate.

Desigur, vă veți pune întrebarea și trebuie dat un răspuns la aceasta: față de asemenea bogății uriașe, cum se face totuși că în trecut nu s-a dezvoltat în Romînia cît de cît o industrie chimică?

În primul rînd trebuie arătat că trusturile petrolifere care au exploatat regiunea ploeșteană, cum sînt trusturile mondiale „Royal Dutch", trust anglo-olandez, „Standard Oil", trust american și altele, au dus totdeauna politica de a folosi țările unde existau zăcăminte petrolifere numai pentru extracția petrolului și cel mult pentru extracția benzinei și păcurei, a motorinei, și, în unele cazuri rare, a uleiului. Partea grasă a exploatării zăcămintelor de țiței, așa cum a apărut în ultimii 20 de ani, adică chimizarea gazelor de țiței și a țițeiului, care duce la cauciuc sintetic, mase plastice etc. a rămas apanajul exclusiv al țărilor imperialiste. Monopolurile au dezvoltat asemenea industrii numai în metropolele capitaliste, deoarece erau extrem de rentabile. Aceste industrii sînt mecanizate complect, automatizate, extrem de productive și necesită foarte puțină mînă de lucru, însă o mînă de lucru de mare calificare.

Din lucrările Congresului partidului cunoașteți exemplul dat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, că gazele arse în 1955 au reprezentat o valoare de 45 milioane lei; dacă aceste gaze erau transformate în produse chimice, valoarea lor putea să fie de 800 milioane lei. Deci o valoare aproape de 20 de ori mai mare, deși pentru unele produse valoarea este cu mult mai mare. Raportată — de pildă — la fibrele sintetice valorificarea pe cale chimică este de circa 100 de ori mai mare decît valorificarea elementară a țițeiului așa cum se cunoștea la noi.

Metodele trustului „Solvay"

Acțiunea trusturilor internaționale și faptul că burghezia acționa la ordinul acestor trusturi a constituit cauza principală care a împiedicat în trecut să apară în țara noastră cît de cît, în regiunile petrolifere, cele mai elementare instalații de chimizare a petrolului.

În ceea ce privește industria chimică bazată pe sare, ea încăpuse și în Romînia pe mîna trustului omnipotent „Solvay" care, avînd monopolul producției așa numitei sode pe bază amoniacală, a împiedicat orice încercare de dezvoltare a industriei de produse sodice. Fabrica de la Ocna Mureșului, înființată acum aproape 60 de ani, a fost ținută la o capacitate foarte mică, cu utilaje vechi.

Trustul „Solvay" a frînat cu toate forțele orice încercare de creare a altor fabrici de sodă în țara noastră. Profesorul Gh. Spacu, care a murit nu de mult, îmi povestea că prin anul 1912, cînd s-a întors din Germania, de la studii, a elaborat proiectul unei mici fabrici de sodă pe baza sării de la Slănic. În momentul cînd trustul „Solvay" a aflat de aceasta, a invadat piața țării cu sodă la un preț extraordinar de mic și le-a spus capitaliștilor romîni care vroiau să construiască fabrica: „Voi vreți să faceți o fabrică de sodă? Iată prețul la care veți da soda în țara voastră! Nu veți rezista". Și astfel „Solvay" a împiedicat pe capitaliștii autohtoni să pună bazele unei fabrici de sodă pe baza marilor zăcăminte de la Slănic. Vedeți, așa procedau la noi în țară: ca în junglă.

Un alt exemplu grăitor. În 1938 a început în Romînia producția de anvelope. Să nu vă închipuiți că trustul „Goodrich", care a făcut această fabrică datorită șperțului dat clicii carliste, a urmărit să dezvolte industria noastră. S-a construit o mică fabrică, ca să se oprească importul în țara noastră al anvelopelor altor trusturi. Industria de anvelope care a fost creată atunci se limita la cîteva produse minore. Totul a fost însă făcut pentru ca „Goodrich" să pună mîna pe monopolul vînzării de anvelope în țara noastră.

Cînd clica regală vindea țara la cîntar

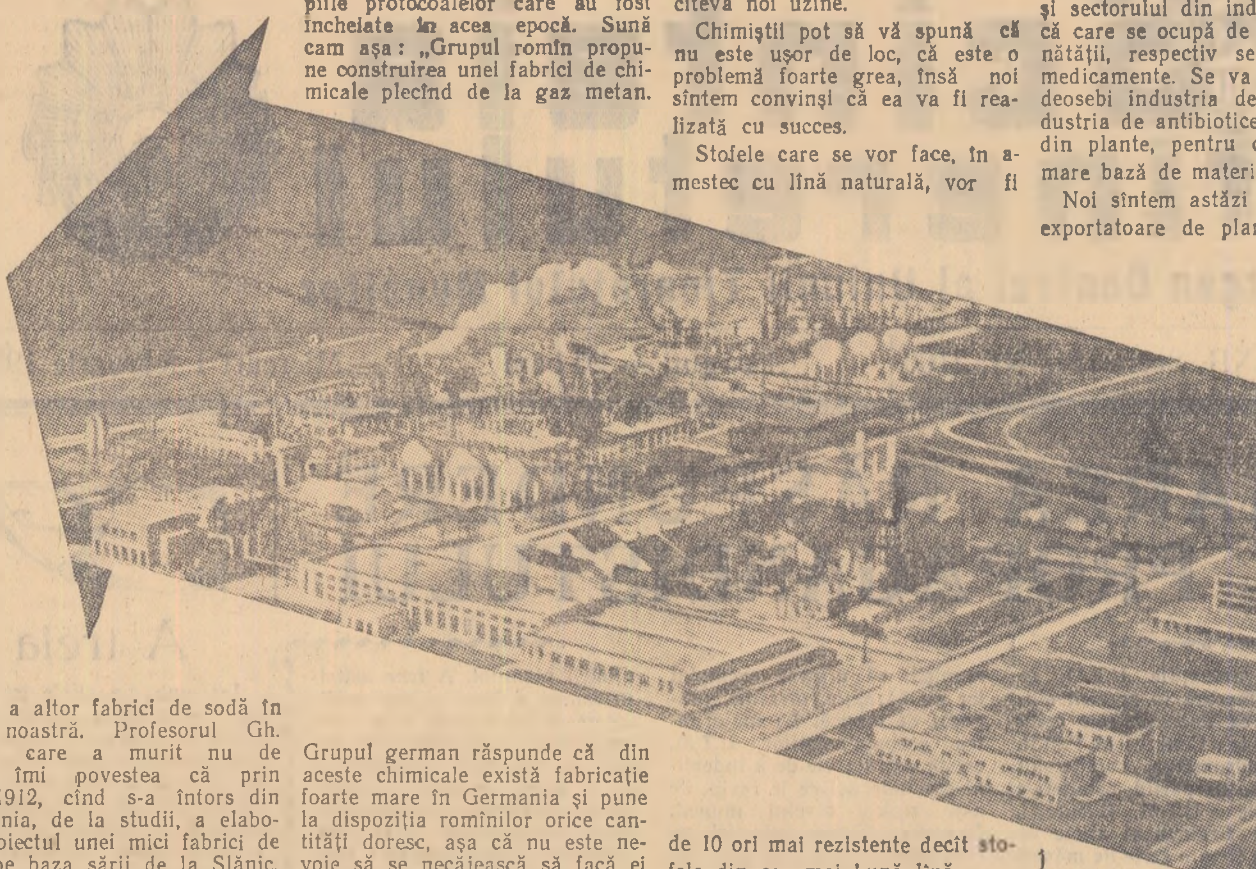
Aș putea să vă dau multe asemenea exemple, foarte izbitoare, de modul cum clica regală, clasele exploatatoare și trusturile străine înțelegeau să construiască o industrie, atunci cînd se apucau totuși s-o facă. Iată unul din acestea. E vorba de un combinat chimic pe care în 1938, în urma unor șperțuri mari, clica regală și-a pus în gînd să-l facă împreună cu trustul german „Ferrostal". Convenția suna cam așa: pentru 1 kg. de fabrică, 1 kg. de țiței.

Noi, care am moștenit vestigiile acestei fabrici — care n-a fost terminată nici pe departe și pe care am pus-o abia noi în funcțiune — vă putem spune că imperialiștii au băgat acolo atîta cărămidă, făcută de altfel tot la noi în țară, încît orice specialist, cînd intra în halele acestei fabrici și vedea zidurile acelea de cetate, se întreba: „Oare ce s-a întîmplat aici?"

Trustul englez „Imperial Chemical Industry", trustul internațional „Nobel", care stăpînea prima industrie de explozivi din țara noastră, nu s-au purtat altfel decît celelalte trusturi.

Un mic amănunt, pentru a încheia acest capitol de aduceri aminte care revoltă pe toți oamenii cinstiți. În perioada dictaturii antonesciene, cîteva grupuri de capitaliști romîni au avut discuții la Viena cu capitaliștii hitleriști pentru fondarea la noi în țară a unei industrii de medicamente și coloranți.

Am avut ocazia să citesc copiile protocoalelor care au fost încheiate în acea epocă. Sună cam așa: „Grupul romîn propune construirea unei fabrici de chimicale pleclnd de la gaz metan.

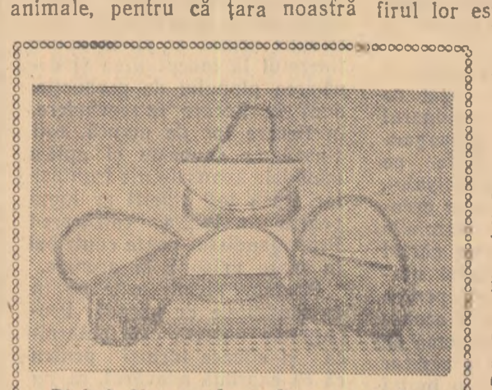

IATĂ PERSPECTIVELE.
Macheta unei uzine producătoare de cauciuc sintetic. O asemenea uzină se va ridica în țara noastră în anii cincinalului.

Grupul german răspunde că din aceste chimicale există fabricație foarte mare în Germania și pune la dispoziția romînilor orice cantități doresc, așa că nu este nevoie să se necăjească să facă ei fabrica în țara lor".

În schimb trustul „I. G. Farben industrie", ca să ocolească plata taxelor vamale și fiscale a făcut la Codlea o așa zisă întreprindere de coloranți, care era instalată în barăci unde doar se ambalau coloranții, gata fabricați în Germania.

S-a propus totodată să se facă o fabrică de medicamente care să folosească în special glandele animale, pentru că țara noastră are un șeptel bogat. Grupul hitlerist a răspuns: „De ce s-o faceți la voi?"

Piele? Nu, produse din gaz metan.

Capitaliștii romîni au spus: „Trebuie s-o facem la noi, pentru că glandele trebuie să fie proaspete". La care li s-a răspuns: „Nu vă necăjiți, vă dăm vagoane frigorifere, ducem glandele în Germania și vă dăm noi medicamente în schimbul lor".

Bine înțeles că grupul de capitaliști romîni căuta să înfiripeze această fabrică tot cu gîndul să exploateze oamenii muncii. Însă vedeți cum mergeau discuțiile și care este cauza că noi am moștenit în acest domeniu o situație deosebit de grea.

Ceea ce a existat în trecut ca industrie chimică în Romînia a fost ca dimensiuni — minor, cu totul minor, ca tehnică — tot ce poate fi mai înapoiat, ca protecție a muncii — tot ce poate fi mai barbar.

Cercetarea științifică — avangarda industriei

În aceste condiții, după naționalizare, în anii planurilor anuale, în anii primului cincinal, industria chimică a trecut la reconstrucție, la dezvoltare.

A fost, nu-i vorbă, o muncă grea, eroică. S-au ridicat combinate chimice și uzine, fabricile vechi au fost reconstruite și înzestrate cu tehnica cea mai nouă. Au fost create ramuri noi ale industriei chimice, inexistente în trecut. Frățescul ajutor sovietic a constituit o piatră de temelie în avîntul construcției din primul nostru plan cincinal.

Este știut faptul că industria și în special industria chimică se dezvoltă plecînd de la cercetările tehnico-științifice.

Acestea n-au existat în trecut, nici măcar sub forma celui mai umil institut de cercetări. Astăzi, numeroase institute de cercetări și laboratoare pentru care s-au construit peste 20.000 metri pătrați de clădiri duc o activitate laborioasă legată de chimizarea și valorificarea bazei de materii prime din țara noastră.

În ani puterii populare, cei mai buni chimiști, savanți și profesori, doctori și ingineri, cum sînt academicienii Gh. Spacu, Radu Cernătescu, Raluca Ripan, C. D. Nenițescu, I. Murgulescu și alții au pus în serviciul patriei și poporului forțele lor creatoare pentru realizarea unei industrii chimice puternice și înfloritoare.

Numai în cîțiva ani, un adevărat iureș de lucrări noi au arătat cît de puternică este forța de creație a unui popor care și-a scuturat lanțurile exploatării, căruia puterea populară i-a creat condiții optime pentru afirmarea capacităților sale pe tărîmul tehnico-științific.

Pe pieptul multora din chimiștii noștri strălucesc ordine și medalii, precum și înalta distincție a Premiului de Stat.

Țesături petrolifere

Efortul principal de dezvoltare a industriei chimice se va îndrepta în anii ce urmează spre cea mai nouă și cea mai valoroasă ramură a industriei chimice, petrochimia, care va valorifica gazele petrolifere și gazul metan. Cauciucul sintetic se va fabrica într-o uzină cu o capacitate de 50.000 tone pe an. Masele plastice cele mai noi, firele și fibrele sintetice, precum și lîna sintetică, pe care nici o gospodină nu o va deosebi de cea mai fină lînă naturală, se vor fabrica în cîteva noi uzine.

Chimiștii pot să vă spună că nu este ușor de loc, că este o problemă foarte grea, însă noi sîntem convinși că ea va fi realizată cu succes.

Stofele care se vor face, în amestec cu lînă naturală, vor fi de 10 ori mai rezistente decît stofele din cea mai bună lînă.

Nu mai vorbesc de faptul că pentru costumele anumitor categorii, școlari, mineri, aceasta este o adevărată comoară, pentru că în timp ce costumele din lînă naturală se uzează foarte repede, acestea vor ține mulți ani.

Se vor produce de asemenea ciorapi universali. Rezistența acestor ciorapi este foarte mare, deși firul lor este foarte fin. Ciorapului i se spune „universal" pentru că — grație marii lui elasticități — este bun pentru orice mărime de picior.

Sigur că industria chimică nu va produce stofe sau pantofi, dar va da materiile prime pentru aceste produse ale industriei ușoare.

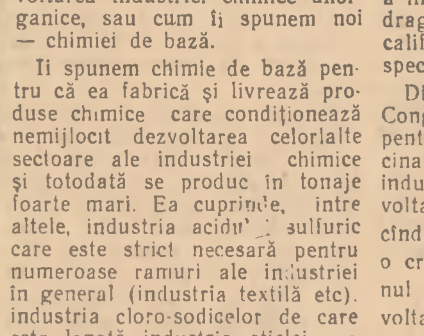
Toată această gamă de produse are la bază gazul metan și produsele petrolifere... plus inteligență. Iar ceea ce am amintit mai sus este încă foarte puțin față de ceea ce trebuie să realizăm conform Directivelor Congresului partidului.

În afară de petrochimie, un accent mare s-a pus pe dezvoltarea industriei de celuloză pe bază de stuf. Aceasta va permite asigurarea cu hîrtie de bună calitate pentru nevoile din ce în ce mai mari ale revoluției culturale ce se desfășoară în țara noastră.

Desigur, aci fiind vorba de investiții foarte mari în Deltă pentru recoltarea mecanizată a stufului și apoi pentru construcția fabricilor, producția nu va apare decît la sfîrșitul cincinalului. Dar de atunci înainte fabricile se vor succeda în ritm rapid.

Să dăm pămîntului ceea ce-i cerem

Directivele Congresului partidului prevăd de asemenea dezvoltarea industriei chimice anorganice, sau cum îi spunem noi — chimiei de bază.

Lînă? Mătase? Nu, produse din gaze petrolifere.

Îi spunem chimie de bază pentru că ea fabrică și livrează produse chimice care condiționează nemijlocit dezvoltarea celorlalte sectoare ale industriei chimice și totodată se produc în tonaje foarte mari. Ea cuprinde, între altele, industria acidului sulfuric care este strict necesară pentru numeroase ramuri ale industriei în general (industria textilă etc). industria cloro-sodicelor de care este legată industria sticlei, a petrolului, industria textilă, industria săpunului, industria abrazivelor pentru construcția de mașini etc.

Marea bogăție a patriei noastre, sarea — despre care am vorbit mai sus, va constitui una din principalele baze de materie primă ce o vom folosi din plin în anii viitori pentru dezvoltarea foarte mare a industriei chimice de bază.

Se prevede de asemenea o importantă dezvoltare a industriei de neferoase, care a intrat în sfera de acțiune a industriei chimice — cupru, plumb, zinc, aluminiu și altele.

Directivele Congresului al II-lea al partidului stabilesc sarcini foarte importante pentru dezvoltarea industriei de îngrășăminte chimice și produselor de combatere a dăunătorilor din agricultură. Noi fabrici de mare capacitate vor fi construite și date în funcțiune.

S-ar putea spune că noi avem pămînt foarte bun și nu ne trebuie îngrășăminte, dar cei ce spun aceasta n-au dreptate. Solul dacă este îngrășat dă o producție la hectar mult mai mare decît solul cel mai bun neîngrășat.

Sarcini importante s-au trasat și sectorului din industria chimică care se ocupă de ocrotirea sănătății, respectiv sectorului de medicamente. Se va dezvolta îndeosebi industria de sinteză, industria de antibiotice, de extracte din plante, pentru care avem o mare bază de materie primă.

Noi sîntem astăzi o țară mare exportatoare de plante medicinale. Dacă am exporta medicamentele obținute din aceste plante, am încasa însă de 40 de ori mai mult.

Sînt apoi medicamente pe bază de produse animale, opoterapice, pentru care de asemenea avem materie primă datorită creșterii tot mai mari a șeptelului.

Acestea sînt, foarte pe scurt, perspectivele mari ale industriei chimice.

Profesiunea celor ce transformă materia

Industria chimică, în cel ce al doilea plan cincinal va lua o asemenea dezvoltare încît, alături de industria petroliferă, ea va fi industria noastră națională. Pe lîngă că va acoperi nevoile țării, ea va asigura și un export din ce în ce mai mare.

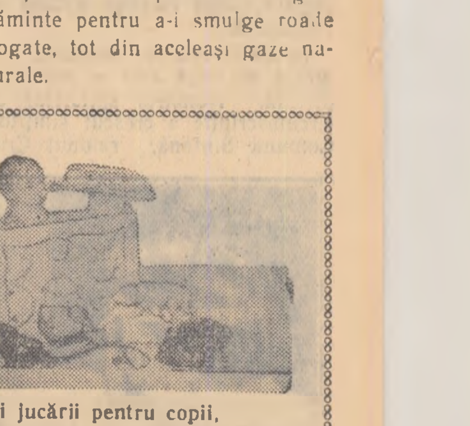
În cursul acestui an, așa cum s-a stabilit în Directivele Congresului P.M.R., industria chimică trebuie să elaboreze un plan de dezvoltare pe 10—15 ani. Acest plan va oglindi faptul că industria chimică din țara noastră, în 2—3 cincinale, va fi în măsură nu numai să acopere toate nevoile țării noastre, dar și să creeze o mare bază de export.

După primele date pe care le avem cu privire la dezvoltarea în viitoarele 2—3 cincinale, industria chimică din țara noastră, deși într-o țară mică, va deveni una din primele industrii chimice din lume.

Industria chimică poate fi socotită pe bună dreptate un pilon puternic al construcției socialismului în patria noastră. Chimiștii, pionieri ai celor mai noi descoperiri în știință și în practica producției industriale, aduc un aport însemnat în făurirea unei vieți tot mai îmbelșugate a poporului nostru. Cadre noi și de nădejde de tineri chimiști se făuresc în pas cu ritmul rapid de creștere a industriei noastre chimice. Cu dragoste și pasiune își însușesc o calificare înaltă noi generații de specialiști ai chimiei.

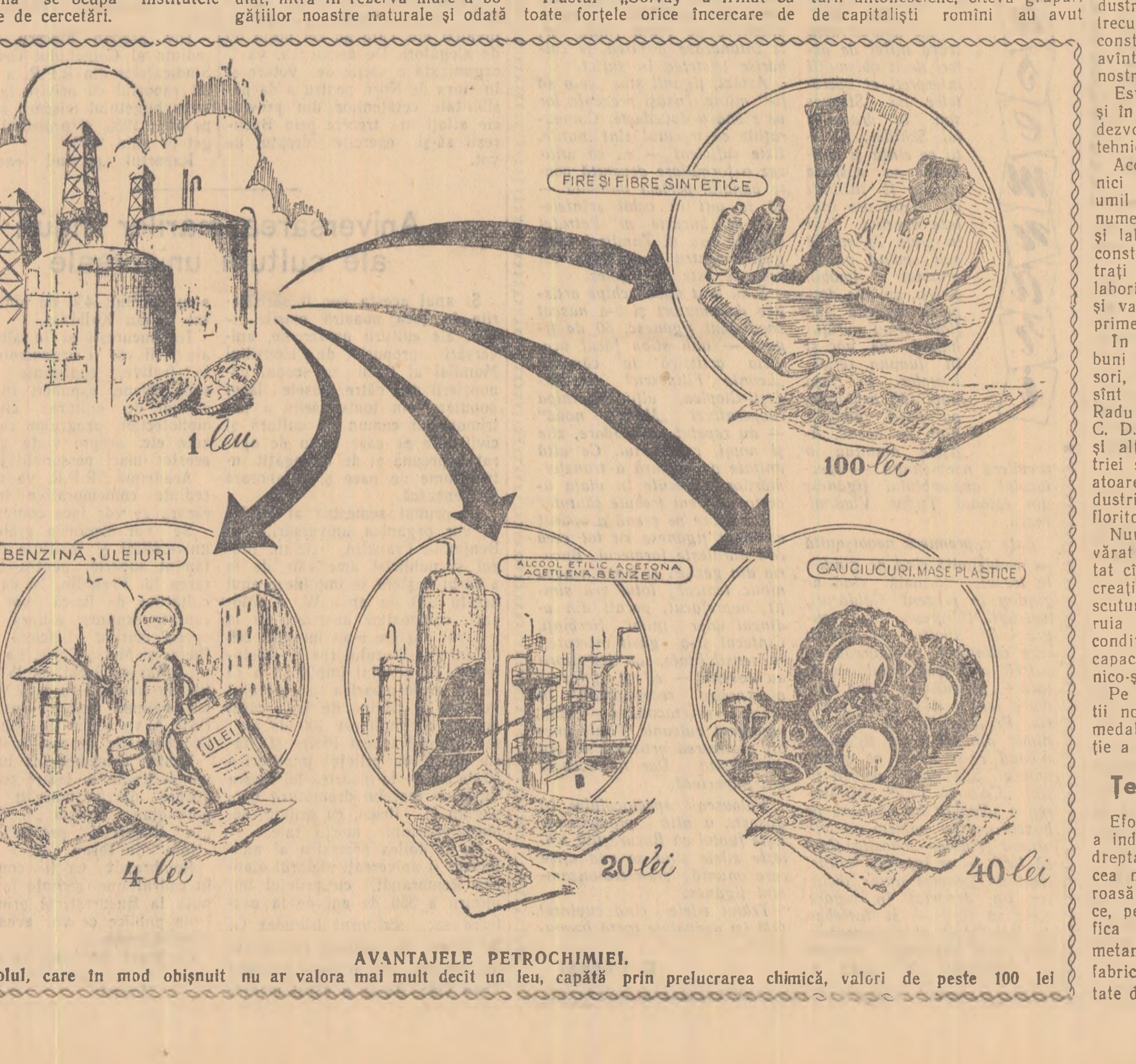
Directivele celui de al doilea Congres al P.M.R au stabilit pentru cel de al doilea plan cincinal o dezvoltare importantă a industriei chimice. Față de dezvoltarea din primul plan cincinal, cînd industria chimică a marcat o creștere de trei ori față de anul 1950, se prevede o nouă dezvoltare, de 2,5 ori—3 ori, punîndu-se astfel bazele unei puternice industrii chimice în țara noastră.

Nu este puțin lucru să îmbraci omul din simple gaze naturale, sau să dai pămîntului îngrășăminte pentru a-i smulge roade bogate, tot din aceleași gaze naturale.

Și jucării pentru copii, tot din gaz metan și gaze petrolifere.

Această iscusință a chimistului să și-o însușească tot mai mulți tineri capabili ai patriei noastre, să o îmbrățișeze cu dragoste — pentru că este o meserie a viitorului, a omului nou, creator al nebănuitelor posibilități ale științei.

AVANTAJELE PETROCHIMIEI.
Petrolul, care în mod obișnuit nu ar valora mai mult decît un leu, capătă prin prelucrarea chimică, valori de peste 100 lei

Din experiența Comsomolului

ÎN MIEZUL VIEȚII

O. Gladkovski,
instructor al Comitetului orășenesc din Moscova al U.T.C.L.

Dacă întrebai cu vreun an în urmă pe activiștii comitetului raional Zvenigorodka de ce nu există în colhozul „Răsăritul" organizație de Comsomol, primeai următorul răspuns:

— Sînt prea puțini tineri acolo.

Aceeași părere s-a statornicit și în colhozul „Ceapaev".

Aceasta era situația în urmă cu un an. Dar acum, în aceste colhozuri există organizații de Comsomol puternice. Ele participă activ la viața obștească, ajută conducerea colhozului. Acestea se datoresc în mare măsură meritelor Lidiei Dlinnova, instructoare a comitetului raional.

Cînd a venit prima oară în colhozul „Răsăritul", Dlinnova s-a sfătuit cu Koval, președintele colhozului și cu Suvorov, secretarul organizației de partid, ce trebuie făcut pentru a trezi interesul tineretului, pentru a-l antrena la activitatea de producție a colhozului. Împreună cu ei ea a alcătuit un plan de muncă, a discutat cu tinerii. La început fără prea multă plăcere, dar apoi antrenîndu-se în discuție, tinerii și-au spus dorințele.

A reieșit că în fața tinerilor colhoznici nu s-au mai citit de mult conferințe și referate, nu s-au organizat reuniuni, clubul nu desfășoară nici un fel de activitate.

— De ce nu vă apucați singuri să reparați clubul? — a propus Dlinnova tinerilor colhoznici.

Și iată că într-o bună zi ei au venit să facă ordine în club: au spălat podelele, au pus perdelele la ferestre, lozinci pe pereți, au sădit diferite plante pe terenul de lîngă club.

Dlinnova s-a îngrijit ca în ziua deschiderii clubului să vină un conferențiar. Dar ce era de făcut cu programul cultural? Cercuri de artiști amatori nu existau în colhoz. Lidia a luat legătură cu comsomoliștii raionului Kalinin din Moscova care patronează colhozul. Printre tinerii din Moscova s-au găsit cîntăreți, dansatori și declamatori. Ei au venit cu plăcere la prima reuniune a tineretului. Această reuniune a marcat începutul formării unui colectiv unit al tinerilor colhoznici. În decursul a două luni, șapte tineri au fost primiți în Comsomol.

Nici la comsomoliștii din colhozul „Andreev" nu mergeau treburile prea bine. Mulți dintre ei nu prestau minimum de zile-muncă, nu participau la munca obștească. După adunarea de dare de seamă și alegeri, Dlinnova i-a ajutat pe membrii comitetului și pe Nikolai Guzov, secretarul organizației, să alcătuiască planul de muncă.

A crescut rolul comsomoliștilor și în activitatea gospodărească a colhozului. Comitetul U.T.C.L. a organizat cîteva duminici de muncă voluntară pentru aprovizionarea cu turbă și transportarea îngrășămintelor minerale. A fost creată o brigadă de tineret pentru confecționarea ghivecelor nutritive.

În toate aceste acțiuni instructorul comitetului raional, Dlinnova s-a sprijinit pe activul de Comsomol. În această muncă ea a fost ajutată de instructorii extrabugetari.

Din cine este compus acest activ? Tineri specialiști din S.M.T. și colhozuri, învățători, responsabili ai caselor de lectură. Dlinnova se interesează întotdeauna de munca instructorilor extrabugetari, le aduce la cunoștință toate hotărîrile comitetului raional de Comsomol, organizează schimbul de experiență între ei.

O atenție deosebită acordă Dlinnova organizației comsomoliste din S.M.T. care are peste 50 membri. Cu un an în urmă au fost create cu ajutorul ei organizații de bază în patru brigăzi de tractoriști. În perioada recoltării cerealelor în S.M.T. au funcționat 10 combine ale tineretului. Între ele a început întrecerea socialistă. La fiecare 10 zile, instructorul împreună cu direcția S.M.T. și cu membrii biroului de partid făceau bilanțul muncii agregatelor. Celui mai bun i se înmîna pe loc steagul de producție, iar la administrație apărea o foaie „fulger". Agregatul fruntaș condus de combinera Maria Zelionova a fost distins cu Diploma de onoare a Comitetului orășenesc de Comsomol din Moscova și a primit daruri prețioase.

Datorită creării organizațiilor de bază în brigăzile de tractoriști, munca acestora s-a îmbunătățit simțitor. Dar nici aici treaba n-a mers prea ușor. În brigada care deservește colhozul „Cel de al VII-lea Congres al Sovietelor", a fost ales secretar Anatoli Baranov. Înainte el nu desfășura nici o muncă obștească, nu avea experiență și de aceea avea nevoie de ajutor. Lidia Dlinnova a discutat de cîteva ori cu el, l-a ajutat să pregătească și să organizeze o adunare de Comsomol. În cadrul adunării au fost dezbătute angajamentele tinerilor și prevăzute termenele reale pentru îndeplinirea lor. Tot la această adunare au fost repartizate sarcini concrete fiecărui comsomolist.

Ajutorul concret al instructorului a dat roade. Comsomoliștii de la S.M.T. au început să manifeste tot mai multă inițiativă.

Succesul muncii instructorului este condiționat de legătura sa strînsă cu organizațiile de partid din colhozuri, cu comitetul de partid raional. Lidia Dlinnova se sfătuiește adesea cu comuniștii, cu conducătorii S.M.T.-urilor, cu președinții și membrii colectivelor de conducere ale colhozurilor.

Toate planurile sale, instructorul le pune în concordanță cu planul comitetului raional de Comsomol — fără acest lucru nu s-ar putea realiza vreun succes. Lidia Dlinnova se străduiește ca fiecare acțiune să fie îndreptată către îndeplinirea mai rapidă a hotărîrilor trasate de Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S., să subordoneze activitatea fiecărei organizații comsomoliste sarcinii educării comuniste a tineretului.

Cui îi plac fructele — să planteze pomi

Unul dintre cele mai plăcute produse alimentare îl constituie fructele. Tînăr sau bătrîn, acasă sau la muncă, sănătos și voinic, bolnav sau în convalescență, oricine și oricînd consumă cu plăcere un fruct. Nu mai vorbim de produsele industriale rezultate din fructe, ca minunatele dulcețuri de căpșune, de zmeură sau gutui, răcoritorul sirop de fructe, plăcuta vișinată și cîte altele! E greu să găsești o altă bucurie și plăcere și să o schimbi cu aceea pe care o are copilul și chiar omul matur de a culege cu propria-i mînă cîteva cireșe, căpșuni sau piersici. Dar cine n-a admirat pînă la contemplație piersicul ori caisul nins de flori, cu zumzet de albine și ciripit de păsărele?

Regimul de democrație populară, preocupat de ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, încurajează extinderea plantațiilor de pomi și arbuști. Congresul al II-lea al partidului a hotărît în Directivele sale plantarea în următorii ani a 50 milioane pomi în plantații masive, a 46 milioane pomi în jurul caselor de la orașe și sate și a 12.000 hectare cu arbuști roditori.

Pentru aceasta cea dintîi și cea mai importantă operație este plantarea pomilor. Pentru ca pomii ce urmează să-i plantăm să se prindă bine, ei trebuie plantați la sfîrșitul toamnei sau la începutul primăverii.

Plantatul pomilor însă, ca orice operație importantă, trebuie temeinic organizat. Toate măsurile trebuie luate din timp ca el să reușească pe deplin. Încă de pe acum se hotărăște locul unde vom planta pomii, se stabilește cîți și ce pomi vom planta, începe procurarea materialului săditor, a tutorilor și în sfîrșit săpatul gropilor. Organizarea plantatului de primăvară capătă o importanță deosebită, întrucît epoca de plantare este foarte scurtă, reducîndu-se la două-trei săptămîni.

Plantarea pomilor se face aproape pe toate terenurile, în afară de cele cu prea multă umezeală sau prea uscate, sărăturoase, inundabile, a gropilor umplute cu moloz etc. Pentru plantarea pomilor lîngă casă se vor ocoli locurile neadăpostite, expuse la vînturi puternice și geruri mari, ca și cele din imediata apropiere a zidurilor, unde arșița soarelui este foarte puternică.

Datorită curților relativ mici din sate și orașe, cetățenii, dorind să aibă cît mai mulți pomi, îi plantează uneori prea des. Dar bineînțeles că interesul nostru este ca pomii să crească și să rodească cît mai bine. Pentru aceasta se recomandă ca ei să fie plantați la următoarele distanțe: măr, păr, cireș la 8x8 m.; prun, cais, 7x7 m.; vișin, gutui, piersic 5x5 m.; coacăz și agriș la 1,5x1 m.; zmeurul la 1x0,80 m.; iar căpșunul 0,40x0,40 m. De fapt coacăzul, agrișul și căpșunul se cultivă printre rîndurile de pomi, cînd aceștia sînt încă tineri și nu-i umbresc. Zmeurul, care dă mulți lăstari la distanță de tufă, invadînd culturile din jur, se cultivă la marginea grădinii. Ca să dea producții mari timp cît mai îndelungat, fiecare specie de pomi trebuie plantată în locurile care-i plac cel mai mult și anume: mărul și prunul în locuri mai umede, piersicul și caisul în locurile cu multă căldură și lumină, părul și cireșul în locurile potrivit de calde și luminoase, cu pămînt mai bun, iar arbuștii în locurile umede și bogate, putînd să fie puțin chiar și umbriți.

Pentru grădinile mici din jurul caselor de la sate sau chiar de la orașe se vor planta cît mai multe specii, după suprafața terenului și anume cîte 1-2 meri, peri, gutui, cireși, caiși, piersici, pruni, vișini. De exemplu, într-o grădină mijlocie de la țară, de 700 m.p., se pot planta: 5 meri și peri, 2 cireși, 1 vișin, 1 cais, 2 pruni, 1 gutui, 1 piersic, 10 coacăzi, 10 agriși, 20-25 zmeuri și circa 500 tufe căpșuni.

In regiunile de deal, unde cultura pomilor este mai extinsă și grădinile de lîngă casă au suprafață mai mare, de 1500—2000 m.p., unde majoritatea fructelor se valorifică în afara gospodăriei, se vor planta mai puține specii, care vor fi reprezentate prin mai mulți pomi.

După stabilirea numărului de pomi pe specii, necesar pentru plantare, încep demersurile pentru procurarea materialului săditor. El se procură de la cele mai apropiate pepiniere, de la punctele și secțiile agricole. Pentru a avea fructe de calitate superioară și producții mari, se vor planta numai pomi altoiți. Odată cu demersurile pentru procurarea materialului pentru plantat (pomișori și arbuști) se fac și acelea pentru procurat tutori. Tutorii se fac din lemn, avînd lungimea de 1,5 m. iar grosimea de 7-8 cm.

In același timp cu procurarea materialului săditor și a celorlalte materiale, începe însemnarea locurilor pentru plantatul fiecărei specii și soi și apoi săpatul gropilor. Săpatul gropilor trebuie să se facă cu 1-2 luni înainte de plantare, adică de pe acum, sau cel mai tîrziu cu 2-3 săptămîni înainte de plantare (în a doua jumătate a lunii februarie), în care timp pămîntul se afinează și se aerisește bine. Amînarea săpatului gropilor pe mai tîrziu prezintă printre altele și dezavantajul că se aglomerează mult lucrările din primăvară. La săpatul gropilor pămîntul rezultat se împarte în două: cel de la jumătatea de sus a gropii separat de cel de la cea de jos. Gropile se fac cu lungimea și lățimea de 1 m. pentru pomi și 50-60 cm. pentru arbuști, iar adîncimea de 60-70 cm. pentru pomi și 40-50 cm. pentru arbuști.

Plantatul pomilor începe după topirea zăpezilor, cînd solul s-a sbicit, a început să devină reavăn, să se încălzească. Din acest moment nu se mai admite nici un fel de amînare a lucrărilor de plantare. Se procură de urgență materialul săditor, se controlează dacă e sănătos, cu mugurii vii, cu scoarța verde și rădăcinile albe și se începe de îndată plantatul. Un pom bun de plantat are cel puțin trei ramuri în coroană, cu o lungime minimă de 35 cm., uniform repartizate în jurul trunchiului, care-i sănătos și fără răni și cu cel puțin 3 rădăcini lungi de 35 cm.

Inainte de plantare se bat tutorii în mijlocul gropii, încît să fie bine înfipți în pămînt sănătos și să fie aliniați; se taie vîrful rădăcinilor și se înlătură cele uscate și sdrelite, apoi se afundă într-o groapă cu un fel de terci făcut din pămînt galben, la care s-a adăugat bălegar de grajd.

Pomul se plantează la același nivel la care a crescut el înainte, nu mai adînc, iar groapa se umple numai cu pămîntul scos din jumătatea de la suprafață mărunțit și reavăn, se calcă bine, fără să rămînă vreun gol printre rădăcini. Se face apoi o farfurie mare în jurul lui și se udă cu 1-3 găleți apă, după cum este pămîntul de reavăn. Ramurile pomului se scurtează cu circa o treime și apoi pomul se leagă.

Acțiunea de plantare este mult stimulată în U.R.S.S., unde există săptămîna plantării pomilor, cînd milioane de tineri, în frunte cu comsomoliștii participă la această măreață acțiune. Și la noi tinerii, utemiștii, în dragostea lor față de partid și popor, în vederea realizării cu succes a Directivelor celui de-al II-lea Congres al partidului, pot iniția, organiza și executa plantarea a cît mai mulți pomi și în timpul cel mai scurt.

Ing. I. MIRCEA

În luna aceasta pe ecranele Capitalei

In cursul lunii februarie pe ecranele cinematografelor din Capitală vor rula în premieră noi filme artistice romînești și producții ale studiourilor de peste hotare.

Cinematografia din țara noastră va prezenta în premieră un film închinat copiilor: „Nufărul roșu", prima producție artistică de lung metraj în culori. La realizarea filmului și-au dat concursul Costache Antoniu, Marietta Sadova, Septimiu Sever, Tatiana Yekel, precum și numeroși tineri, printre care Ion Munteanu elev al Școlii elementare de coregrafie și Ildiko Braier tînără acrobată de la Circul de Stat.

In aceeași lună va rula filmul „Drum periculos", o producție în culori a studioului „Mosfilm", a cărui regie este semnată de A. Stolper.

Publicul bucureștean va avea prilejul să vizioneze în premieră în luna februarie comedia „Star fără voie", a studiourilor din R. D. Germană, în care cunoscutul actor Werner Peters interpretează un rol dublu, filmul iugoslav „Furtuna echinocțiului" după o dramă de Ivo Voinovici și filmul de aventuri „O noapte pe Mont-Blanc" realizat de studiourile austriace.

In cadrul Festivalului filmului indian va fi prezentată în premieră seria II-a a valorosului film „Vagabondul".

Printre premierele din cursul lunii februarie mai figurează filmul chinezesc „Recunoaștere pe fluviul Yan-țzî, filmul concert maghiar „Reprezentație de gală", filmul polonez „Sfîrșitul unei cariere", filmul francez „Tata, mama, bona și eu", filmul german „Serenada străzii" și filmul italian „Infidelele".

În aceeași lună, pe ecranele cinematografelor din țară vor rula în premieră filmul „Nora", o producție a Studioului de filme artistice din Sofia, filmul „Cei doi..." o producție a studiourilor cinematografice iugoslave etc.

Cronica dramatică

Alege-ți drumul drept în viață!*)

Un spectacol tineresc, optimist, străbătut de fiorul anilor adolescenței prezintă Teatrul Național din Cluj cu piesa „Intr-un ceas bun!" a dramaturgului sovietic V. Rozov. Tinerii interpreți, regizorul Călin P. Florian, proaspăt absolvent al Institutului de artă „Lunacearski" din Moscova, au găsit în piesa lui Rozov probleme apropiate de vîrsta și aspirațiile lor, au retrăit uneori propriile emoții din preajma examenelor, s-au regăsit în multe din acțiunile și întîmplările eroilor piesei și poate tocmai de aceea — deși aceasta nu poate diminua cu nimic meritele lor — spectacolul te cucerește prin prospețimea și lirismul său.

Freamătul examenelor, prietenii alături de care înveți, prima dragoste, rămîn în sufletul oricărui om ca amintiri de neșters. Tocmai anilor aceștia de început de drum — cînd fiecare tînăr își pune întrebarea: care este calea mea în viață, ce să devin? — acestor ani de poezie și avînt, de greșeli inerente și căutări pasionante le-a închinat piesa sa V. Rozov.

Pornind să dezbată problema alegerii profesiunii, conform aptitudinilor și pregătirii fiecăruia, piesa ne înfățișează un grup de tineri sovietici, absolvenți ai școlii medii care se pregătesc să pornească în viață.

Dacă Alexei și Katia, Athanasie și Galea știu încotro să-și îndrepte eforturile pentru a deveni oameni de nădejde, folositori societății socialiste, apoi Andrei, fiul cel mai mic al doctorului în științe biologice Piotr Ivanovici Averin, nu știe încotro s-o apuce. Asemenea unei bărci fără cîrmaci, el se lasă dus de valurile vieții, într-o parte și în alta, fără a ști singur care-i este destinația, unde este locul lui în societate. Tînărul actor Zighi Munte și-a dovedit încă odată în rolul lui Andrei Averin temperamentul său artistic febril, dezvăluind spectatorilor caracterul complex al personajului, frămîntările și căutările lui, veselia și spontaneitatea sa de adolescent. Iată-l pe Andrei Averin — Zighi Munte — acceptînd plictisit să se înscrie la politehnică, pentru a îndeplini astfel voința mamei sale, care dorea să-l vadă cu orice preț cu studiile terminate, ca apoi, plin de candoare, să declare că ar da mai bine examen la agronomie. Actorul ne face să înțelegem pregnant că de fapt lui Andrei îi este acum indiferent dacă va învăța sau nu, că acceptînd să dea examenul, Andrei nu face altceva decît să îndeplinească o obligație familiară, dar nicidecum să răspundă unei chemări interioare.

Crescut într-o casă curată și îmbelșugată, copleșit de dragostea mamei sale, Andrei a fost ținut într-un colțișor liniștit, ferit de greutățile vieții, de orice răspunderi și obligații. (Multe mame își închipuie că în felul acesta fac viața copiilor mai fericită, mai frumoasă).

Zighi Munte subliniază viu nemulțumirea lăuntrică a eroului, pe care însuși Andrei nu și-o explică încă. Se plimbă cu pași mari prin sufragerie, unde domnește o ordine impecabilă. Și, ca un protest împotriva acestei pedanterii monotone, parcă anume pentru a strica ordinea și curățenia, aruncă cu ciudă pe covor tot soiul de hîrtii din buzunar. Ar dori altceva, aci se plictisește cumplit. Nostalgic își reamintește căsuța modestă, dar plină de căldură, primitoare și apropiată a rudelor sale din Siberia, unde a locuit în timpul războiului. Nuanță cu nuanță, trecînd printr-o largă gamă de stări sufletești, actorul pune în lumină căutările și frămîntările atît de firești adolescenței, inteligența și sensibilitatea lui Andrei Averin. Sub haina unei veselii superficiale, a indiferenței și obrăzniciei, Andrei încearcă să ascundă probleme grave, cărora singur nu le poate da răspuns.

In casa doctorului Averin sosește din Siberia nepotul său Alexei (Marin D. Aurelian). Punîndu-i față în față pe cei doi adolescenți — Alexei și Andrei — legînd destinele lor în țesătura dramatică a piesei, autorul aduce un omagiu emoționant adevăratei prietenii. Andrei găsește în Alexei prietenul de care avea atîta nevoie, omul căruia să-i poată împărtăși gîndurile, îndoielile, cu care să se poată sfătui, de la care să aibă ce învăța. Urmărim

In fotografie: Galea (Ileana Ploscaru Mihuț) alături de Andrei Averin (Zighi Munte). Foto: I. MICLEA

cum prietenia lor se sudează treptat și trainic în toiul pregătirilor pentru examenul de admitere, sub semnul influenței pozitive a lui Alexei. Cu toate că este tot atît de tînăr ca Andrei, el are o mai mare experiență de viață. A trebuit să muncească, să-și ajute familia, să învețe în condiții destul de grele. Nu i s-au oferit toate de-a gata și tocmai de aceea știe că pentru a da viață năzuințelor sale trebuie să muncească, să lupte. Primit în casa rudelor sale cu destulă rezervă, Alexei este hotărît să rămînă totuși la Moscova, să-și dea examenele, să învețe. Actorul reliefează cu vigoare mîndria aspră, bărbătească, demnă, care se afirmă la Alexei. Pasiunea fierbinte a lui Alexei pentru învățătură, perseverența cu care se pregătește pentru examene, în ciuda unor lacune pe care le are în unele probleme, îl uimesc la început pe Andrei, îl fac să-și cerceteze mai amănunțit vărul, să-l îndrăgească și să se lege de el.

Alexei nu este un erou schematic, rece și uscat, care ține predici despre felul în care trebuie să te porți în viață, despre ce e bine și ce e rău. Marin D. Aurelian a înțeles acest lucru; el aduce pe scenă un tînăr pasionat și ambițios, care dorește fierbinte să slujească prin întreaga sa capacitate societatea sovietică, un tînăr care-și rezolvă în plin mers problemele, fiind prin faptele și comportarea lui un exemplu de urmat. Inrîurirea pe care o exercită asupra lui Andrei apare bine gradată în spectacol, decurgînd ca o urmare firească a discuțiilor dintre cei doi tineri. Andrei începe astfel să priceapă că a intra la o facultate nu poate constitui un ideal în sine, că acesta este doar primul pas pe drumul pe care va avea de mers o viață întreagă. Evident, în fața acestei perspective, el nu mai poate accepta să fie cocoloșit și alintat în familie; simte că e necesar să-și hotărască chibzuit, cu maturitate, viitorul.

Drumul drept, care este întotdeauna și cel mai greu, este străbătut numai de oamenii adevărați. Și Andrei decide să devină un om adevărat, întreg, capabil să-și făurească un viitor fericit, plin. Spunînd părinților săi că a căzut la examen, el hotărăște de fapt nici să nu se prezinte măcar. Pe el nu-l atrăgea politehnica, trebuia deci să-și găsească vocația, să răspundă îndemnurilor sale interioare: **„Da, vreau să muncesc. Să-mi găsesc locul meu în viață. Da, locul meu** — exclamă Zighi Munte vibrînd — **Viața e interesantă... Dar adevărata viață, nu aceea în care idealul e să termini o facultate, să primești salariu, să mergi la cinema..."** Pentru ca apoi să conchidă plin de încredere și hotărîre: **„Noi amîndoi vom găsi modul de a trăi cu adevărat. Da, Alexei".**

Veselia superficială a lui Andrei, reliefată de-a lungul spectacolului, cunoaște o prefacere calitativă, în final. Interpretarea lui Zighi Munte aduce acum noi străluciri lirice, o anume temelie optimistă, ca o firească transformare a personajului, care a pășit pe drumul maturizării.

Punerea în scenă a lui Călin P. Florian, acordînd deplină atenție creării atmosferii entuziaste, tinerești, propice dezvoltării acțiunii, a valorificat cu iscusință ideea esențială a piesei — aceea a răspunderii fiecărui tînăr pentru felul cum își croiește viața. Realizînd o perfectă omogenitate a colectivului actoricesc în respingerea modului de viață comod al sclivisitului Vadim (Cornel Sava), care sconteazä pe intervenții pentru a intra la facultate, tînărul regizor a reliefat particularitățile distincte ale fiecăruia dintre acești comsomoliști însuflețiți de idealuri înalte.

Finalul spectacolului lasă astfel perspectiva luminoasă că peste un timp toți acești tineri care au pornit acum în viață își vor aduce aportul lor prețios cauzei comunismului.

Un spectacol reușit, interpretat de tineri pentru tineret, care nu poate decît să ne umple inimile de bucurie. Am dori însă ca această piesă atît de plină de sensuri pentru tînăra noastră generație, să vadă lumina rampei și la alte teatre și în deosebi la Teatrul Tineretului.

ADA SIMIONESCU

**) „Intr-un ceas bun!" de V. Rozov, pe scena Teatrului Național din Cluj.*

Spartachiada de iarnă a tineretului

Prin București...

In multe colective sportive din Capitală, în multe întreprinderi și instituții, Spartachiada de iarnă a tineretului, marea competiție sportivă a tinerilor de la orașe și sate, este în plină desfășurare.

In lipsa zăpezii — care și în acest an se părea că se lasă așteptată — tinerii participanți la Spartachiadă au început cu însuflețire întrecerile de șah, tenis de masă, precum și alte discipline sportive prevăzute în regulament.

In alte colective însă, întrecerile Spartachiadei nu au început nici pînă acum, sau dacă au început, ele se desfășoară în mod cu totul nesatisfăcător.

Publicăm mai jos cîteva aspecte din Capitală.

Insemnare la un portret

Fotografia noastră reprezintă pe una din numeroasele sportive fruntașe ale „Fabricii de confecții Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, la locul de muncă. Intr-adevăr, utemista Alexandru Georgeta în vîrstă de 21 de ani, care este fruntașă în producție și în sport realizează zilnic cîte două norme. Ea este o sportivă de frunte a fabricii, cu care tinerii de aci se mîndresc. De curînd tînăra sportivă a trecut normele categoriei a doua de clasificare. Alexandru Georgeta s-a înscris și participă cu entuziasm la Spartachiada de iarnă a tineretului. Este o bună jucătoare de tenis de masă, fără să mai vorbim de probele de schi care o atrag în mod deosebit. Tînăra sportivă este și un element de bază în echipa de handbal a fabricii — echipă ce activează în campionatul regional.

De curînd, Alexandru Georgeta a participat la concursul de tenis de masă și șah din cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului.

★

Asemenea utemistei Alexandru Georgeta, la „F. C. Gheorghiu-Dej" sînt multe tinere talentate, dornice de a practica cultura fizică și sportul, de a participa la Spartachiada de

iarnă a tineretului. Dorința lor însă, nu poate fi înfăptuită deoarece atît comitetul U.T.M. cît și colectivul sportiv din întreprindere s-au ocupat puțin pînă în prezent de antrenarea spre viața sportivă a unui număr cît mai mare de tinere și tineri.

Trebuie arătat că la „F. C. Gheorghiu-Dej", participă la întrecerile Spartachiadei de iarnă a tineretului 200-300 fete și băieți, cu toate că în întreprindere lucrează cîteva mii de tineri.

Succese

In unele întreprinderi din Capitală întrecerile primei etape a Spartachiadei se apropie de sfîrșit. Astfel, la Electromagnetica, organizația de bază U.T.M. și colectivul sportiv au obținut succese însemnate pe linia organizării și desfășurării Spartachiadei. La întreceri au participat în întreprindere peste 200 de tineri și tinere. In seriile finale ale întrecerilor Spartachiadei se dă o luptă strînsă. Campionii secțiilor prototipuri, telefonie și radio vor fi cunoscuți în curînd.

Succese însemnate au obținut și tinerii ceferiști de la Atelierele Auto C.F.R. La întreceri au participat 120 de tineri șahiști iar la tenis de masă au luat parte peste 100 de tineri și tinere.

Patima hîrtiilor

Uzinele metalurgice „23 August". Aici se găsesc mulți tineri pentru care Spartachiada de iarnă constituie o preocupare de seamă.

Din păcate Spartachiada constituie o preocupare mult mai scăzută pentru comitetul U.T.M. Din miile de tineri care lucrează la uzinele „23 August", doar 252 sînt antrenați în întreceri. Evident: numărul participanților este mic mai ales dacă ținem seama și de faptul că 80 la sută dintre ei sînt elevi ai școlii profesionale, unde cultura fizică este prevăzută la orele de curs. Deși tinerii doresc să participe la concursuri în număr mare, totuși comitetul U.T.M. nu a făcut nimic.

Tovarășul Dumitru Răducanu, responsabilul cu cultura fizică în comitetul U.T.M., ca de altfel întregul comitet U.T.M. nu a luat nici o inițiativă.

Intre comitetul U.T.M. și colectivul sportiv nu există nici un fel de colaborare. Secretarul comitetului U.T.M., tov. Cojocaru, explică întîrzierea începerii întrecerilor din vina... colectivului sportiv, care „nu a asigurat condițiile tehnico-materiale necesare desfășurării". Colectivul sportiv e de altă părere. Nu a făcut aceasta deoarece, culmea... „comitetul U.T.M. nu i-a adus un tabel de participanți". Cel puțin așa afirmă tovarășul Marin Rădulescu, președintele colectivului sportiv.

Un lucru este evident: atît conducerea colectivului sportiv cît și comitetul U.T.M. sînt responsabili de faptul că tinerii din uzină nu participă la întrecerile Spartachiadei.

Comitetul U.T.M. a greșit prin faptul că deși a luat puține măsuri, nu a controlat totuși îndeplinirea lor. Tehnicianul colectivului sportiv, utemistul Covaci Mihai, avea trecut în planul de acțiune sarcina de a se ocupa de desfășurarea întrecerilor la gimnastică și de cei 188 de tineri înscriși. In loc să se ocupe de amenajarea locului, de desfășurarea întrecerilor în bune condițiuni, acesta era trimis de președintele colectivului sportiv după formulare și înscrieri.

Colectivul sportiv „Metalul" 23 August care în ultimul timp ne-a obișnuit cu frumoase succese în sportul de masă, se pare că a amețit de pe urma lor. Colectivul sportiv a fost cuprins de patima hîrtiilor. Astfel, președintele colectivului, tovarășul Rădulescu consideră ca principală sarcină în faza de colectiv, ținerea unei evidențe stricte, riguroase a scriptelor. El preferă aceasta, în dauna muncii practice. Motivul? „Hîrtiile arată înainte de toate munca sportivă" — spune el. Activiștii colectivului sportiv nu sînt legați de problemele curente. Nu poate fi explicată sub nici un motiv lipsa lor din cercurile sportive sau de la colțurile roșii ale locurilor de producție, unde puteau organiza întrecerile de șah.

Colectivul sportiv vede însă altfel această problemă. Consideră că sarcina mobilizării aparține exclusiv organizației U.T.M., ca și cum aceasta trebuie să aducă tinerii de mînă, iar membrii colectivului sportiv să aștepte cu graficul de desfășurare în buzunar.

Colectivul sportiv a ajuns la concluzia că trînta trebuie să se desfășoare la școala profesională din Balta Albă (la 2 km. de uzină). Aceasta, pentru că după părerea conducerii colectivului sportiv lipsa de la școală a trei-patru saltele din cele nouă existente, ar „paraliza" chipurile activitatea secției de lupte a colectivului, secție care se află în cadrul școlii. Competiția la tenis de masă nu va putea începe pînă cînd masa de joc nu va fi gata. Din neglijență, cea veche a luat forma unei veritabile albii.

Concluzia: trebuie înlăturată patima hîrtiilor, trebuie reluată colaborarea dintre comitetul U.T.M. și conducerea colectivului sportiv.

In plus, cuvenita autocritică în fapte.

IOAN NEAGU

O VIZITĂ NEDORITĂ

Ne-a împins „păcatul" ca acum cîteva zile, împreună cu un activist al comitetului raional U.T.M. I. V. Stalin și cu un tovarăș de la consiliul sportiv regional să facem „o vizită" la „IPROCHIM" din București. Zic „păcat", deoarece sincer vorbind, am regretat că nu mai fusesem niciodată prin această instituție. Cu siguranță că tinerii de aci ne-ar fi mulțumit dacă „trezeam" cu o clipă mai de vreme pe conducătorii activității sportive de la ei, pe tovarășii din comitetul U.T.M. al instituției și din colectivul sportiv.

La apariția noastră, diriguitorii activității tineretului și ai sportului de la IPROCHIM au rămas consternați. „In sfîrșit, e bine că ați venit tovarăși, ne mai sculați ce-i drept și pe noi din somnolența în care am căzut" — zise după un timp de reflectare foarte serioasă, tovarășul inginer Bercovici Hary, secretar al colectivului sportiv. Numai că vedeți, eu aș propune să nu scrieți deocamdată nimic critic de la noi în legătură cu Spartachiada, să mai așteptați pînă la sfîrșitul lunii ca să avem și noi cu ce ne lăuda..."

— Nu sînt de acord tovarăși, sări ca ars tovarășul V. Iuliu, membru în colectivul sportiv, care tocmai intră pe ușă. O critică cît de mică ne poate ajuta. Ce părere ai tovarășă Penescu, am dreptate, sau nu?

Tovarășa Penescu Georgeta, (responsabilă cu problemele C.F.S. în comitetul U.T.M.) care nu scosese pînă atunci nici un cuvînt, se simți datoare și ea cu o explicație: „In planul nostru de acțiune privind Spartachiada de iarnă a tineretului — noi am prevăzut trei discipline sportive: șah, tenis de masă și schi, deoarece la noi, alte posibilități nu sînt. La șah am făcut pînă acum înscrieri, la tenis de masă nu am făcut nimic, iar la schi, am propus o excursie la Predeal. Trebuie să știți tovarăși, nu că vreau să mă scuz, dar eu am fost bolnavă".

Pentru a salva oarecum situația, secretarul colectivului sportiv ținu și de data aceasta s-o scoată din încurcătură pe responsabila cu problemele culturii fizice și sportului din comitetul U.T.M.

— E foarte greu, tovarăși, să faci mobilizări, cu toate că în ceea ce privește relațiile cu comitetul U.T.M., noi stăm destul de bine...

Intr-adevăr, și noi sîntem de acord cu această afirmație privitoare la „colaborarea" între comitetul U.T.M. și colectivul sportiv. In realitate însă, atît comitetul U.T.M. cît și colectivul sportiv de la IPROCHIM muncesc așa cum muncesc: lipsiți de dragoste pentru munca sportivă, lipsiți de interes. Somnul lipsei de răspundere în care au căzut membrii comitetului U.T.M. și ai colectivului sportiv trebuie curmat grabnic și definitiv. O măsură energică a comitetului raional U. T. M. „I. V. Stalin" ar fi bine venită.

R. CALARAȘANU

Pe scurt...

● Intr-una din ședințele biroului comitetului orășenesc U.T.M. București s-a analizat activitatea în legătură cu Spartachiada de iarnă a tineretului.

● Tovarășul Ioan Pascu, activist al comitetului orășenesc U.T.M., a dat un prețios ajutor colectivului sportiv „Progresul-Arta" în organizarea și desfășurarea întrecerilor Spartachiadei.

● Comitetul raional U.T.M. Tudor Vladimirescu a depășit cifra propusă la numărul tinerilor înscriși. La întreceri participă pînă în prezent 6.596 de tineri.

In loc de concluzie

Un aspect care ar fi bine să fie întîlnit cît mai des în toate colectivele sportive din Capitală.

DE PESTE HOTARE

K. E. Voroşilov l-a primit pe ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Islandei

MOSCOVA 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 ianuarie K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe P. Torsteinsson, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Islandei în U.R.S.S., care i-a remis scrisorile de acreditare.

K. E. Voroşilov şi P. Torsteinsson au rostit cuvîntări.

In cuvîntarea sa, ambasadorul P. Torsteinsson a declarat printre altele că poporul şi guvernul Islandei apreciază mult relaţiile bune de prietenie care există între Islanda şi Uniunea Sovietică. Ambasadorul şi-a exprimat convingerea că hotărîrea guvernelor islandez şi sovietic de a transforma misiunea Islandei în Uniunea Sovietică şi misiunea Uniunii Sovietice în Islanda în Ambasade, va duce la dezvoltarea continuă a acestor relaţii.

In cuvîntarea de răspuns, K. E. Voroşilov a declarat că guvernul sovietic şi poporul sovietic apreciază de asemenea bunele relaţii existente între U.R.S.S. şi Islanda, relaţii care se dezvoltă pe baza unei depline egalităţi, neamestecului în treburile interne şi respectării suveranităţii şi independenţei.

In legătură cu relaţiile economice sovieto-afgane

KABUL 31 (Agerpres). — TASS transmite:

In legătură cu semnarea la 28 ianuarie la Kabul a acordului prin care Uniunea Sovietică pune la dispoziţia Afganistanului un credit pe termen lung, a fost dat publicităţii următorul comunicat comun sovieto-afgan în care se spune printre altele:

Ca urmare a tratativelor încheiate cu succes, care s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă, la Kabul a fost semnat un acord de colaborare între guvernul U.R.S.S. şi guvernul regal al Afganistanului, pentru dezvoltarea economiei Afganistanului şi acordarea, în legătură cu aceasta, a unui credit pe termen lung de către guvernul U.R.S.S.

Acordul prevede că cele două guverne, pornind de la relaţiile de prietenie existente de multă vreme între cele două ţări şi în scopul lărgirii şi dezvoltării continue a legăturilor economice reciproc avantajoase între U.R.S.S. şi Afganistan, vor colabora la dezvoltarea economiei Afganistanului şi în deosebi la dezvoltarea agriculturii, la construirea de sisteme de irigaţie, energetice şi de transport.

In vederea înfăptuirii acestei colaborări, guvernul U.R.S.S. a acordat guvernului Afganistanului un credit pe termen lung în sumă de 100 milioane de dolari americani şi va asigura, în contul creditului menţionat, livrarea din U.R.S.S. de utilaj şi materiale, precum şi acordarea de alte servicii legate de ajutorul tehnic în construcţia diferitelor obiective din ramurile economiei Afganistanului mai sus menţionate.

Acest credit este acordat pe 30 de ani cu o dobîndă anuală de 2 la sută, urmînd să fie amortizat prin livrarea către U.R.S.S. de mărfuri afgane de export, în decurs de 22 de ani, în rate anuale egale, începînd după opt ani de folosire a cotei corespunzătoare a creditului. Decontările legate de acest credit vor fi efectuate de Banca de Stat a U.R.S.S. şi de Banca de Stat a Afganistanului.

Cuvîntarea lui Ciu En-lai

La Sesiunea Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular

PEKIN 31 (Agerpres). — Agenţia China Nouă transmite: In raportul prezentat la 30 ianuarie la sesiunea Comitetului pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular (C.C.P.P.) *), Ciu En-lai, preşedintele Comitetului pe întreaga Chină al C.C.P.P., a analizat actuala situaţie internaţională şi s-a oprit asupra cîtorva probleme interne.

Ciu En-lai a arătat că „în anul care s-a încheiat s-a manifestat o tendinţă de slăbire a încordării internaţionale".

In continuare, el a spus printre altele: In general se poate spune că actuala situaţie internaţională este favorabilă păcii în întreaga lume, favorabilă construcţiei noastre socialiste şi nefavorabilă planurilor războinice şi politicii de agresiune a blocului agresiv.

China — a subliniat apoi Ciu En-lai — a şi propus şi continuă să ceară convocarea unei conferinţe a Extremului Orient, cu participarea largă a ţărilor asiatice, pentru reglementarea problemei unificării paşnice a Coreei pe calea tratativelor.

China propune convocarea la Geneva a unei noi conferinţe consacrată problemei Indochinei, pentru a se asigura traducerea în viaţă a acordurilor de la Geneva privitoare la Vietnam. In afară de aceasta China consideră că cele trei ţări care fac parte din Comisia internaţională pentru Vietnam — India, Polonia şi Canada — trebuie să fie invitate pentru a participa la această conferinţă.

In ceea ce priveşte problema slăbirii şi lichidării încordării în regiunea insulei Taivan, poziţia Chinei este foarte clară: China este gata să continue eforturile pentru realizarea unei înţelegeri prin tratative, dar ea nu poate fi de acord în nici un fel cu o tergiversare atît de îndelungată a tratativelor, care împiedică înlăturarea încordării în regiunea Taivanului.

Pentru a se realiza o pace colectivă în Asia şi în bazinul Pacificului, guvernul chinez confirmă propunerea sa din 30 iulie 1955 ca ţările din Asia şi din zona Pacificului, inclusiv Statele Unite, să încheie un pact de pace colectivă care să înlocuiască blocurile militare duşmănoase ce există actualmente în aceste regiuni. China este gata să întreprindă eforturi împreună cu toate ţările interesate pentru realizarea acestui scop.

Ciu En-lai a menţionat apoi îndeosebi recenta propunere a guvernului sovietic făcută guvernului Statelor Unite, cu privire la încheierea unui tratat de prietenie şi colaborare între U.R.S.S. şi S.U.A. şi a arătat că China sprijină în întregime această propunere a Uniunii Sovietice.

Poporul chinez — a spus Ciu En-lai în continuare — va fi întotdeauna alături de Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară. Nici o forţă din lume nu poate rupe solidaritatea şi prietenia dintre noi. Vom întări de asemenea solidaritatea cu toate ţările şi popoarele iubitoare de pace, vom lărgi relaţiile şi legăturile noastre de prietenie pe diverse tărîmuri cu toate ţările lumii, vom sprijini activ mişcarea popoarelor pentru pace în întreaga lume şi vom duce o luptă hotărîtă împotriva politicii de agresiune şi război promovată de Statele Unite.

Sîntem convinşi că în condiţiile creşterii neîncetate a forţelor ţărilor lagărului socialist şi cînd popoarele lumii iau din ce în ce mai mult în propriile lor mîini cauza apărării păcii, aventurile războinice ale blocului agresiv pot fi oprite. Pe de altă parte mai trebuie arătat că noi vrem pace, dar dacă blocul agresiv internaţional ne va impune războiul, nu ne temem nici de război. Războiul şi ameninţarea cu războiul nu vor putea nici odată înspăimînta poporul chinez şi nu-l vor sili să se supună.

Poporul chinez va depune eforturi permanente în interesul slăbirii continue a încordării internaţionale şi întăririi păcii în întreaga lume.

In ceea ce priveşte situaţia noastră internă, a spus Ciu En-lai, „cea mai importantă trăsătură este că ţara, după cum a spus preşedintele Mao Ţze-dun, „se află în plin avînt al marii revoluţii socialiste".

Transformarea socialistă a agriculturii va putea fi înfăptuită înainte de termenul stabilit.

Sub influenţa dezvoltării rapide a cooperaţiei agricole, transformarea socialistă a industriei şi comerţului capitalist în China a trecut de asemenea într-un nou stadiu. In diferite regiuni ale ţării toate întreprinderile particulare din ramuri întregi de producţie se transformă în întreprinderi mixte de stat-particulare.

Transformarea completă a întreprinderilor particulare din ramuri întregi în întreprinderi mixte de stat-particulare este o formă superioară a capitalismului de stat. Acesta este un pas hotărîtor în transformarea proprietăţii capitaliste în proprietate socialistă.

Am îndeplinit cu succes al treilea plan anual al primului plan cincinal, a arătat în continuare Ciu En-lai. Dacă nu se vor produce calamităţi naturale excepţionale şi dacă vom lupta pentru îndeplinirea planului pe 1956, ţara noastră va putea realiza principalele prevederi ale primului plan cincinal în 4-4,5 ani.

Pentru a îndeplini această sarcină, a continuat Ciu En-lai, trebuie nu numai să ne sprijinim pe munca constructivă a clasei muncitoare şi a maselor ţărăneşti, ci să şi mobilizăm şi să folosim în întregime energia intelectualităţii ţării noastre.

Trebuie să mobilizăm toate forţele intelectualităţii şi într-un viitor nu prea îndepărtat să atingem cel mai înaintat nivel din lume în domeniul ştiinţei şi culturii.

Privitor la problema eliberării Taivanului, Ciu En-lai a spus că „Statele Unite ocupă Taivanul cu forţa şi se amestecă în treburile interne ale Chinei. Ele au transformat această insulă într-o bază militară a lor. Acest lucru a creat o îndelungată încordare în regiunea Taivanului şi a împiedicat eliberarea Taivanului".

„Anul trecut — a subliniat el — guvernul nostru a arătat în repetate rînduri că în afară de eliberarea Taivanului pe calea războiului, există şi posibilitatea eliberării paşnice a Taivanului. Astfel, poporul ţării noastre, atît de pe continent cît şi din insula Taivan, are aceeaşi datorie patriotică, de a lupta pentru eliberarea paşnică a Taivanului, în afară de faptul că se pregăteşte activ pentru eliberarea lui pe calea armelor, dacă va fi nevoie.

Personalul militar şi politic al Gomindanului are de ales numai între următoarele două posibilităţi: prima este de a continua să meargă la remorca Statelor Unite, condamnînd pe compatrioţii noştri din Taivan la mizerie în condiţiile dominaţiei străine, şi păşind în acelaşi timp pe calea care duce la pieire. A doua posibilitate este de a regreta acţiunile de pînă acum, de a deschide o nouă pagină, de a face apel la conştiinţa lor patriotică şi de a elibera Taivanul prin metode paşnice, dînd astfel compatrioţilor noştri din Taivan posibilitatea de a se reîntoarce la patria lor şi creîndu-şi în acelaşi timp posibilitatea de a fi iertaţi de către poporul patriei lor.

Dacă personalul militar şi politic al Gomindanului va înţelege limpede această tendinţă inevitabilă în evoluţia evenimentelor şi va fi gata să elibereze Taivanul prin metode paşnice, să ajute patriei lor să lichideze încordarea în regiunea Taivanului şi să realizeze unificarea deplină a marii lor patrii, aceşti oameni nu numai că vor aduce patriei lor un serviciu demn de laudă, ci vor contribui şi la cauza asigurării păcii în Asia şi în întreaga lume.

Poporul chinez şi Partidul Comunist Chinez se pronunţă cu consecvenţă pentru unitatea întregii ţări în lupta împotriva duşmanilor ei din afară. In istoria Chinei, partidul comunist a colaborat în două rînduri cu Gomindanul. In timpul acestor două perioade de colaborare, comuniştii şi membrii Gomindanului au luptat cot la cot împotriva imperialismului. Chiar în timpul celui de al treilea război revoluţionar din China, partidul comunist, luptînd pentru eliberare, nu şi-a încetat niciodată eforturile menite să ducă la tratative paşnice. In rîndurile personalului militar şi politic al Gomindanului, care a fugit în Taivan, există desigur în prezent mulţi oameni care vor să se întoarcă paşnic în China continentală. Toţi au familie sau rude şi prieteni pe continent şi mulţi dintre ei speră să se reîntoarcă pentru a fi alături de ei. Tuturor membrilor personalului militar şi politic al Gomindanului care au fugit în Taivan sau în străinătate le spunem: Nu mai şovăiţi; treceţi imediat la eliberarea paşnică a Taivanului.

In continuare Ciu En-lai a spus: „De aceea, în numele poporului chinez şi al guvernului Republicii Populare Chineze, declar:

Toţi cei care doresc să vină pe continent pentru a-şi vizita rudele şi prietenii, pot veni. Toţi cei care doresc să vină pe continent în scopuri turistice sau pentru a cunoaşte situaţia, pot de asemenea veni; toţi cei care doresc să păşească pe calea eliberării paşnice a Taivanului, oricine ar fi ei şi ori cît de grave ar fi crimele pe care le-au săvîrşit în trecut, vor găsi o atitudine de indulgenţă din partea poporului chinez, care nu-i va întreba nimic despre trecutul lor; toţi cei care vor să aducă un serviciu lăudabil cauzei eliberării paşnice a Taivanului vor fi răsplătiţi cum se cuvine de către poporul chinez, în măsura meritelor lor; toţi cei care se vor întoarce cu intenţii paşnice pe continent vor fi încadraţi de către poporul chinez într-o muncă corespunzătoare".

***) Din Consiliul Consultativ Politic Popular fac parte organizaţiile Frontului unit democrat-popular din China care întrunesc toate naţionalităţile, toate partidele şi grupările democratice, organizaţiile populare din China şi de asemenea chinezii care locuiesc în străinătate.**

NOUL GUVERN AL FRANŢEI

PARIS 31 (Agerpres). — In şedinţa din 31 ianuarie a Adunării Naţionale Franceze a fost anunţată lista noului guvern format de socialistul Guy Mollet. Portofoliile au fost repartizate după cum urmează: Guy Mollet (socialist) — preşedinte al Consiliului de Miniştri; Mendes-France (radical) — ministru fără portofoliu; Mitterrand (UDSR) — ministru fără portofoliu; Pineau (socialist) — ministru al Afacerilor Externe; Bourges-Maunoury (radical) — ministru al Apărării Naţionale; Gilbert-Jules (radical) — ministru al Afacerilor Interne; generalul Catroux (nu este membru al parlamentului) — ministru rezident al Algeriei; Lacoste (socialist) — ministru al Economiei; Gazier (socialist) — ministru pentru problemele sociale; Billeres (radical) — ministru al Educaţiei Naţionale; Tanguy Prigent (socialist) — ministru al foştilor combatanţi; Defferre (socialist) — ministru pentru teritoriile de peste mări; Hauphouet-Boigny (membru al organizaţiei „Uniunea democrată a Africii") — ministru fără portofoliu pe lîngă preşedintele Consiliului de Miniştri.

Guy Mollet a expus programul de activitate al guvernului său. El a vorbit în primul rînd de necesitatea unei reforme a instituţiilor de stat în scopul asigurării „stabilităţii puterii executive", şi de necesitatea unei reforme a sistemului electoral. Guy Mollet şi-a exprimat dorinţa ca parlamentul să discute cît mai curînd posibil propunerile prezentate de deputaţii socialişti de a se restabili vechiul sistem majoritar de vot în două ture de scrutin pe circumscripţii mici.

Trecînd la problema algeriană, Guy Mollet a recunoscut caracterul ei deosebit de complicat şi a spus că guvernul se va strădui să restabilească pacea în Algeria, să pună capăt teroarei şi represiunilor şi apoi să asigure deplina egalitate în drepturi a algerienilor şi francezilor care trăiesc în Algeria. Guy Mollet a arătat de asemenea că guvernul său intenţionează să promoveze o politică de tratative în Maroc şi Tunisia.

Expunînd programul guvernului în domeniul politicii externe, Guy Mollet a declarat că „organizaţia Atlantică este o garanţie a păcii şi libertăţii".

El s-a pronunţat pentru tratative cu U.R.S.S. De comun acord cu aliaţii săi, a continuat el, guvernul francez va căuta noi căi şi mijloace pentru apropierea punctelor de vedere dintre est şi vest.

In continuare, Guy Mollet a spus că trebuie duse în primul rînd tratative asupra unei dezarmări generale, simultane şi controlate. El a declarat că problema reunificării Germaniei va deveni mult mai clară cînd va exista certitudinea că dezarmarea se va realiza.

Ocupîndu-se de problemele de politică internă, Guy Mollet a promis că guvernul se va opune devalorizării şi va lupta împotriva „nedreptăţilor sociale", va lărgi investiţiile de capital, va modifica sistemul fiscal, va căuta să obţină concedii plătite pentru toţi oamenii muncii etc. El a declarat că guvernul va cere Adunării Naţionale să-i acorde largi împuterniciri în domeniul social-economic.

Apoi au început discuţiile pe marginea declaraţiei guvernamentale a lui Guy Mollet.

PE MARGINEA ACTUALITĂŢII

Tratativele anglo-americane

La Washington au început tratative oficiale între guvernele Statelor Unite şi Angliei.

Din partea S.U.A. la tratative participă preşedintele Eisenhower şi secretarul de stat Dulles, iar din partea Marii Britanii, primul ministru, Anthony Eden şi ministrul de externe Selwin Lloyd.

Pe agenda convorbirilor anglo-americane de la Washington sînt inscrise probleme de mare importanţă pentru desfăşurarea în viitor a relaţiilor dintre cele două mari puteri. Deşi, atît ordinea de zi, cît şi convorbirile sînt învăluite în mare secret, pe ordinea de zi figurează, după cum reiese din relatările diverselor agenţii de presă, problema Orientului Apropiat şi Mijlociu, chestiunea relaţiilor dintre Est şi Vest, volumul şi caracterul „ajutorului" pentru ţările Asiei, relaţiile cu R. P. Chineză etc.

Incă înainte de începerea tratativelor observatorii americani susţineau că tratativele vor fi în mare măsură influenţate de mesajul adresat de N. A. Bulganin preşedintelui Eisenhower cuprinzînd propunerea de a se încheia un tratat de prietenie şi colaborare între S.U.A. şi Uniunea Sovietică.

După părerea lui Gonzales, comentator diplomatic al agenţiei United Press, propunerea sovietică „a forţat occidentul să adopte o poziţie propagandistică defensivă".

Din informaţiile transmise de agenţii reiese totodată că apreciind mesajul lui N. A. Bulganin ca o încercare de a „ridica un obstacol" între S.U.A. şi Anglia, cele două ţări participante la tratative caută să folosească fiecare în propriul ei interes lozinca „necesităţii menţinerii unităţii anglo-americane": Anglia — pentru a obţine concesii în unele probleme, iar S.U.A. — pentru a intensifica presiunea asupra Angliei.

Nu se poate trece cu vederea faptul că la aceste tratative lipseşte Franţa.

Memorandumul guvernului francez trimis la începutul lunii ianuarie guvernelor S.U.A. şi Angliei ilustrează neliniştea cercurilor politice din Franţa faţă de poziţia Angliei şi S.U.A. în anumite probleme internaţionale în rezolvarea cărora Franţa nu este consultată.

Dosarul întîlnirii de la Washington a fost în cea mai mare parte pregătit de lucrările preliminare ale experţilor englezi şi americani. Timp de o săptămînă Allen, subsecretar de stat al S.U.A. şi Shuckburgh, subsecretar de stat al Foreign Office-ului (Ministerul de externe britanic) au încercat să găsească un limbaj comun. Dar aşa cum au relatat ziarele, convorbirile preliminare dintre Allen şi Shuckburgh, departe de a se fi soldat cu un acord n-au reuşit să ajungă la un punct de vedere comun.

In preajma întîlnirii de la Washington, în articolele presei, în comentariile observatorilor politici şi ale posturilor de radio din Occident, cuvintele „divergenţele anglo-americane" (agenţia France Presse) sau „încordarea relaţiilor anglo-americane" (ziarul „Daily Express" au apărut cu mai multă insistenţă ca oricînd.

Evident că regiunea în care contradicţiile anglo-americane au răbufnit în ultima vreme în toată amploarea lor este Orientul Apropiat şi Mijlociu.

Reprezentanţi oficiali ai celor două delegaţii la tratative au arătat că şedinţa din după-amiaza zilei de 30 ianuarie a fost consacrată examinării situaţiei din Orientul Mijlociu. Ei au declarat că „deocamdată nu a fost adoptată nici o hotărîre şi nu s-a ajuns la nici o concluzie" şi că „discutarea acestei probleme va continua". Spre deosebire de cele ce a scris şi continuă să scrie presa occidentală despre divergenţele existente între S.U.A. şi Anglia în Orientul Mijlociu, reprezentanţii delegaţiilor caută să acrediteze ideia că divergenţele existente între S.U.A. şi Anglia ar fi „extrem de mici". Drept răspuns la întrebarea corespondenţilor, dacă, ţinînd seama de această declaraţie, s-ar putea presupune că în curînd va fi elaborată o politică comună anglo-americană faţă de Orientul Mijlociu, aceşti reprezentanţi au evitat să facă comentarii.

In ultima vreme, cercurile conducătoare americane, nemulţumite de politica promovată de Anglia în Orientul Mijlociu, mai ales ca urmare a eşecului guvernului britanic de a atrage Iordania în pactul agresiv de la Bagdad, au început să se „desolidarizeze" de politica britanică în această regiune. Conducătorii americani consideră că a acţiona împreună cu Anglia, a cărei politică colonială s-a compromis în faţa popoarelor, înseamnă a împinge lucrurile spre un eşec total. Dimpotrivă, acţionînd singură şi împotriva intereselor Angliei, S.U.A. speră să-şi asigure un rol predominant într-o regiune considerată ca „tradiţională" sferă de influenţă britanică.

In cadrul convorbirilor de la Washington se crede că va fi examinat şi diferendul dintre Anglia şi Arabia Saudită cu privire la oaza Buraimi, teritoriu cu bogate resurse petrolifere şi care a fost recent atacat şi ocupat de către trupe britanice. In fapt, aci este vorba despre o răbufnire a contradicţiilor anglo-americane în problema petrolului.

In ceea ce priveşte Extremul Orient, potrivit agenţiilor de presă occidentale se crede că reprezentanţii guvernului britanic vor insista pe lîngă guvernul american asupra „necesităţii slăbirii embargoului împotriva exporturilor către China". De asemenea agenţia France Presse relevă că în ce priveşte relaţiile cu R.P. Chineză reprezentanţii guvernului britanic „îşi vor reafirma punctul de vedere favorabil faţă de intrarea Chinei în O.N.U.".

Tratativele de la Washington au început deci sub semnul unor însemnate dificultăţi şi contradicţii între cele două mari puteri. Nu este exclus, bineînţeles, ca Anglia şi S.U.A. să găsească un limbaj comun în ceea ce priveşte mai ales coordonarea eforturilor privind ducerea unei politici „de pe poziţii de forţă", menită să învenineze situaţia internaţională. Asemenea urzeli se vor izbi însă de hotărîrea fermă a popoarelor care luptă pentru pace şi colaborare în întreaga lume.

H. JOHAN

Avioane americane încalcă spaţiul aerian al Austriei

VIENA 31 (Agerpres). — Presa şi agenţia de informaţii austriacă continuă să publice cazuri de violare a spaţiului aerian al Austriei de către avioane americane.

La 6 ianuarie au fost observate 6 avioane cu reacţie americane care în două grupuri egale au zburat deasupra aceleaşi regiuni, îndreptîndu-se apoi spre München.

După cum anunţă ziarul „Der Abend", la 28 ianuarie în regiunea Pasching (Austria superioară) un avion american a lansat un balon aerian care conţine broşuri şi manifeste de propagandă în limba ungară.

Tratativele sovieto-japoneze de la Londra

LONDRA 31 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 ianuarie la Londra a fost dat publicităţii următorul comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze:

„La şedinţa din 31 ianuarie reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik şi reprezentantul Japoniei, S. Maţumoto, au continuat examinarea pe articole a proiectului de tratat de pace între U.R.S.S. şi Japonia.

Următoarea şedinţă a fost fixată pentru 7 februarie".

SPORT

Olimpiada albă

CORTINA D'AMPEZZO. Marţi au continuat la Cortina d'Ampezzo întrecerile celei de a 7-a ediţii a jocurilor olimpice de iarnă. In cursul dimineţii s-au disputat probele de slalom special, fond 15 km. pentru combinata nordică, patinaj viteză, patinaj artistic şi probele de control la boburile de 4 persoane.

SCHI

Peste trei ore au durat întrecerile celor aproape 100 de schiori înscrişi la proba de slalom special. Austriacul Toni Sailer s-a dovedit din nou în formă cucerind cea de a doua medalie de campion olimpic. El a realizat timpul de 3'14"7/10. Nicolae Pandrea (R.P.R.) a ocupat locul 39 cu timpul de 4'14"1/10.

Cursa de fond de 15 km. din cadrul combinatei nordice a fost cîştigată de norvegianul Svere Stenersen care a cucerit şi medalia de campion olimpic. Stenersen a parcurs 15 km. în timpul de 56'18". El a totalizat după probele de fond şi sărituri 455 de puncte. Merită să fie subliniată frumoasa comportare a schiorului polonez Gron Gonsienicka care s-a clasat pe locul 3, cucerind medalia de bronz.

PATINAJ

Pe lacul Misurina s-a desfăşurat ultima probă, pe distanţa de 10.000 m. din cadrul concursului olimpic de patinaj viteză. Locul întîi a revenit patinatorului suedez Sigvard Ericsson, care cu timpul de 16'35"9/10 a stabilit un nou record olimpic. Medaliile de argint şi bronz au revenit norvegianului Knut Johanssen şi sovieticului Oleg Gonciarenko.

HOCHEI

Stadionul de gheaţă a găzduit în seara zilei de luni jocurile primei etape a turneului final de hochei pe gheaţă. Reprezentativa Uniunii Sovietice a făcut un joc bun reuşind să întreacă cu scorul de 4—1 echipa Suediei. Canada a întrecut R. Cehoslovacă cu 6—3 iar S.U.A. a dispus de Germania cu 7—1.

Marţi după amiază s-au întîlnit echipele Suediei şi R. Cehoslovace. Hocheiştii suedezi au obţinut victoria cu scorul de 5—0. (1—0; 2—0; 2—0).

R.P.F.I.—R.P.R. LA ŞAH

La 31 ianuarie a luat sfîrşit la Belgrad meciul de şah dintre echipele R.P.F. Iugoslavia şi R.P.R. desfăşurat în cadrul campionatului de şah al Europei pe echipe. Intîlnirea a fost cîştigată de echipa iugoslavă cu 13 1/2—5 1/2 puncte.

Spectacolele de azi

Teatre

Teatrul de Operă şi Balet: Rigoletto; **Teatrul de Stat de Operetă**: Casa cu trei fete; **Teatrul Municipal**: Răzvan şi Vidra; **Teatrul Tineretului**: Zorile Parisului; **Teatrul Armatei**: Impărăţiţa lui Machidon; **Teatrul Armatei** (cal. 13 septembrie): Fîntîna Blanduziei; **Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giuleşti**: Se caută urgent un Shakespeare; **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Mincinosul; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**: Călătorie pe note; **Teatrul Ţăndărică**: Străjerul Mării: **Teatrul Evreesc de Stat**: Şah Mat; **Circul de Stat**: Spectacol Excepţional.

Cinematografe

Patria, Elena Pavel, Gh. Doja, Alex. Sahia: Vagabondul seria I; **Magheru, Lumina, Libertăţii**: Pe baricadă; **Republica, V. Alecsandri, Bucureşti, Infrăţirea între popoare, 23 August, 1 Mai**: Ali baba şi cei 40 de hoţi; **Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, N. Bălcescu**: Rio Escondido; **Central, Mioriţa**: Alarmă în munţi şi Şurubul lui Marinică; **Victoria, Cultural, Rahova**: Poveste neterminată; **Maxim Gorki**: Festivalul mondial al tineretului de la Varşovia, Concursul internaţional de motocros 1955; **Timpuri Noi**: Vizita prieteniei, Concurs internaţional de motocros 1955, Marşul lui Rakoczi, Pionierul nr. 1 — 1956; **Tineretului**: Circul Slavia; **Alex. Popov**: Libelula; Pe drumul libertăţii; **Griviţa**: Fata mexicană; **8 Martie**: Giuseppe Verdi; **Vasile Roaită, Donca Simo**: Lecţia vieţii; **Unirea, Flacăra**: Stele pe aripi; **Constantin David**: Directorul nostru şi Pui de Şoim; **T. Vladimirescu, Volga**: S-au cunoscut într-o trăsură; **Carpaţi**: Prinţesa Mary; **Arta**: Căţeluşul buclucaş; **Munca, Gh. Coşbuc**: Soldatul Ivan Brovkin; **Moşilor**: Zvăpăiata; **Ilie Pin. ...**: Campionul lumii; **Popular**: Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **M. Eminescu**: Muzică şi dragoste; **8 Mai**: Vînătoarea de crabi; **Olga Bancic**: Jan Huss; **Aurel Vlaicu**: La revedere domnule Grock.

Viaţă amară în „zaharniţa lumii"

Cuba este numită „zaharniţa lumii". Mii de tone de zahăr pleacă din porturile Cubei în lumea întreagă. Dar viaţa oamenilor simpli din ţara care ar trebui să fie... cea mai dulce din lume, este din cale afară de amară. Priviţi fotografiile alăturate. La redacţia noastră au sosit mai multe. Am ales doar aceste trei. Ele nu sînt încă cele mai îngrozitoare.

Despre ce este vorba? Cine sînt oamenii care au fost aruncaţi pe caldarîmul străzii, cine sînt tinerii care zac îngrămădiţi într-o celulă? Sînt oare criminali, hoţi? Nu, poliţia dictatorului cuban Batista s-a răfuit şi se răfuieşte mereu cu tinerii din Havana, din toate oraşele „ţării zahărului".

In tot cursul lunii decembrie, în luna ianuarie studenţii şi elevii din capitala Cubei şi din numeroase oraşe din provincie au organizat manifestaţii cerînd acordarea unor minime drepturi democratice. Inceputul represiunilor a avut loc atunci cînd poliţia a atacat o manifestaţie studenţească paşnică. Dar nici gloanţele, nici bastoanele de cauciuc nu au putut speria tineretul democrat cubanez. Mulţi dintre noi şi-i reamintesc pe cei cîţiva tineri cubanezi ce au venit la Festivalul de la Bucureşti. Erau tineri dîrzi, neînfricaţi şi care în orice ocazie îşi afirmau dorinţa de a lupta pentru zile mai bune în patria lor. La Bucureşti au fost doar cîţiva. Dar pe străzile din Havana, Las Villas, Bayamo, Holguin, Moron, Santa Clara au fost mii tinerii care au cerut eliberarea tovarăşilor lor. Pentru a-şi face cunoscute acţiunile, studenţii cubanezi au recurs la mijloace ingenioase. In timpul unui meci de base-ball, sport foarte popular în America, studenţii au intrat pe terenul de joc purtînd o imensă pancardă pe care scria: „Libertate pentru studenţii arestaţi". Acest meci era televizat şi deci demonstraţia a fost urmărită de mii de oameni din toate colţurile Cubei. A fost de asemenea spartă tăcerea presei reacţionare. Desigur nici această acţiune n-a scăpat poliţiei: 15 studenţi au fost grav răniţi, iar alţii arestaţi. Peste cîteva zile alţi 16 studenţi răniţi dintre care 11 cu focuri de armă. Ultima ştire ne-a sosit ieri: la 29 ianuarie studenţii şi elevii şcolilor secundare din Havana şi din numeroase oraşe de provincie au organizat mari manifestaţii cu prilejul celei de a 103-a aniversări a naşterii marelui patriot cubanez, Jose Maria Marti, care a luptat pentru independenţa ţării. Rezultatul acestei manifestaţii paşnice: 100 de persoane arestate dintre care 25 de femei, iar în oraşul Holguin poliţia a tras asupra manifestanţilor, rănind o persoană.

E desigur periculos să vorbeşti astăzi în Cuba despre independenţă, la fel cum era periculos cu ani în urmă cînd domneau spaniolii. Stăpînii s-au schimbat şi tocmai de aceea astăzi cubanezii ca şi fraţii lor din alte multe ţări din America Latină spun: „Dumnezeu e departe, Washingtonul e aproape".

Dar toate aceste manifestaţii dovedesc pe de altă parte că nici în acel mic colţ de lume nu mai există linişte pentru colonialiştii yankei şi pentru vătafii lor locali.

In fotografii 1: Poliţistul prins în obiectivul aparatului îşi priveşte cu indiferenţă isprava: Fructuoso Rodriguez, preşedintele asociaţiei studenţilor în agronomie zace grav rănit. El primeşte primele ajutoare de la un elev de liceu. 2: Aceştia sînt numai cîţiva dintre studenţii arestaţi de poliţia cubană. 3: Preşedintele Federaţiei studenţilor cubanezi, Joze Antonio Echeverria, este grav rănit alături de fratele său.

S. BRAND

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52